

Projekt po Komisji Prawniczej z dnia 11, 12 i 13.06.2019 r.
i zatwierdzeniu przez SKRM w dniu 21.06.2019 r.

U S T A W A

z dnia 2019 r.

o zmianie ustawy o odnawialnych źródłach energii oraz niektórych innych ustaw¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2018 r. poz. 2389 i 2245 oraz z 2019 r. poz. 42, 60 i 730) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2:

- a) w pkt 2 po wyrazach „oczyszczalni ścieków” dodaje się wyrazy „, w tym zakładowych oczyszczalni ścieków,”;
- b) w pkt 12 wyrazy „spadku śródlądowych wód powierzchniowych” zastępuje się wyrazami „mechaniczną wód”;
- c) pkt 27a otrzymuje brzmienie:

„27a) prosument energii odnawialnej – odbiorcę końcowego wytwarzającego energię elektryczną wyłącznie z odnawialnych źródeł energii na własne potrzeby w mikroinstalacji, pod warunkiem, że w przypadku odbiorcy końcowego niebędącego odbiorcą energii elektrycznej w gospodarstwie domowym, nie stanowi to przedmiotu przeważającej działalności gospodarczej określonej zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 40 ust. 2 ustawy z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej (Dz. U. z 2019 poz. 649 i 730);”;

2) po art. 2 dodaje się art. 2a w brzmieniu:

„Art. 2a. Ilekroć w ustawie jest mowa o cenie zakupu energii elektrycznej, stałej cenie zakupu, cenie skorygowanej, cenie wynikającej z oferty lub cenie referencyjnej należy przez to rozumieć taką cenę niezawierającą kwoty podatku od towarów i usług.”;

3) w art. 4:

- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane, ustawę z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne, ustawę z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz ustawę z dnia 20 maja 2016 r. o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych.

„1. Sprzedawca, o którym mowa w art. 40 ust. 1a, dokonuje rozliczenia ilości energii elektrycznej wprowadzonej do sieci elektroenergetycznej wobec ilości energii elektrycznej pobranej z tej sieci w celu jej zużycia na potrzeby własne przez prosumenta energii odnawialnej wytwarzającego energię elektryczną w mikroinstalacji o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej:

- 1) większej niż 10 kW, w stosunku ilościowym 1 do 0,7;
- 2) nie większej niż 10 kW w stosunku ilościowym 1 do 0,8.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego przekazuje sprzedawcy, o którym mowa w art. 40 ust. 1a, dane pomiarowe obejmujące godzinowe ilości energii elektrycznej wprowadzonej i pobranej z sieci dystrybucyjnej przez prosumenta energii odnawialnej po wcześniejszym sumarycznym bilansowaniu ilości energii wprowadzonej i pobranej z sieci dystrybucyjnej z wszystkich faz dla trójfazowych mikroinstalacji.”,

c) ust. 3–8 otrzymują brzmienie:

„3. Sprzedawca, o którym mowa w art. 40 ust. 1a, dokonuje rozliczenia ilości energii elektrycznej wprowadzonej i pobranej z sieci dystrybucyjnej przez prosumenta energii odnawialnej na podstawie danych pomiarowych, o których mowa w ust. 2a.

4. Od ilości rozliczonej energii elektrycznej, w sposób, o którym mowa w ust. 1, prosument energii odnawialnej nie uiszcza:

- 1) na rzecz sprzedawcy, o którym mowa w art. 40 ust. 1a, opłat z tytułu jej rozliczenia;
- 2) opłat za usługę dystrybucji, których wysokość zależy od ilości energii elektrycznej pobranej przez prosumenta energii odnawialnej; opłaty te są uiszczane przez sprzedawcę, o którym mowa w art. 40 ust. 1a, wobec operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego, do sieci którego przyłączona jest mikroinstalacja.

5. Rozliczeniu podlega energia elektryczna wprowadzona do sieci dystrybucyjnej nie wcześniej niż na 12 miesięcy przed datą wprowadzenia energii do sieci. Jako datę wprowadzenia energii elektrycznej do sieci przyjmuje się ostatni dzień danego miesiąca kalendarzowego, w którym ta energia została wprowadzona do sieci, z zastrzeżeniem, że niewykorzystana energia elektryczna w danym okresie

rozliczeniowym przechodzi na kolejne okresy rozliczeniowe, jednak nie dłużej niż na kolejne 12 miesięcy od daty wprowadzenia tej energii do sieci.

6. Sprzedawca, o którym mowa w art. 40 ust. 1a, informuje prosumenta energii odnawialnej o ilości rozliczonej energii, o której mowa w ust. 1, zgodnie z okresami rozliczeniowymi przyjętymi w umowie kompleksowej.

7. W zakresie nieuregulowanym ustawą do rozliczenia, o którym mowa w ust. 1, w przypadku prosumenta energii odnawialnej będącego konsumentem w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz.U. z 2018 r. poz. 1025, 1104, 1629, 2073 i 2244 oraz z 2019 r. poz. 80) stosuje się przepisy o ochronie praw odbiorcy końcowego oraz przepisy dotyczące ochrony konsumenta.

8. Wytwarzanie i wprowadzanie do sieci energii elektrycznej, o której mowa w ust. 1 przez prosumenta energii odnawialnej niebędącego przedsiębiorcą w rozumieniu ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. poz. 646, 1479, 1629, 1633 i 2212), zwaną dalej „ustawą – Prawo przedsiębiorców”, nie stanowi działalności gospodarczej w rozumieniu tej ustawy.”,

d) ust. 10 i 11 otrzymują brzmienie:

„10. Pobrana energia podlegająca rozliczeniu, o którym mowa w ust. 1, jest zużyciem energii wyprodukowanej przez danego prosumenta energii odnawialnej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz.U. z 2019 r. poz. 864).

11. Nadwyżką ilości energii elektrycznej wprowadzonej przez prosumenta energii odnawialnej do sieci wobec ilości energii pobranej przez niego z tej sieci dysponuje sprzedawca, o którym mowa w art. 40 ust. 1a, w celu pokrycia kosztów rozliczenia, w tym opłat, o których mowa w ust. 4.”,

e) dodaje się ust. 13 i 14 w brzmieniu:

„13. Operatorzy systemów dystrybucyjnych elektroenergetycznych są obowiązani niezwłocznie zawrzeć z wybranym przez prosumenta energii odnawialnej sprzedawcą, o którym mowa w ust. 1, umowę o świadczenie usług dystrybucji lub dokonują zmiany zawartych umów w celu umożliwienia dokonywania przez tego sprzedawcę rozliczeń, zgodnie z ust. 1 pkt 1, w terminie 21 dni od dnia złożenia wniosku o zawarcie takiej umowy przez wybranego sprzedawcę.

14. Minister właściwy do spraw energii w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia:

1) szczegółowy zakres oraz sposób dokonywania rejestracji oraz bilansowania danych pomiarowych, o których mowa w ust. 2a,;

2) szczegółowy sposób dokonywania rozliczeń prosumentów energii odnawialnej, o których mowa w ust. 3, z uwzględnieniem rodzaju taryfy stosowanej przez prosumenta energii odnawialnej;

3) szczegółowy zakres oraz sposób udostępnienia danych pomiarowych, o których mowa w ust. 2a, między przedsiębiorstwami energetycznymi oraz między przedsiębiorstwami energetycznymi a prosumentami energii odnawialnej

- mając na uwadze potrzebę ujednoczenia sposobu dokonywania rozliczeń prosumentów energii odnawialnej oraz ochronę ich interesów, a także bezpieczeństwo i niezawodne funkcjonowanie systemu elektroenergetycznego.”;

4) w art. 5 w ust. 1 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) prosumentem energii odnawialnej,

2) przedsiębiorcą w rozumieniu ustawy - Prawo przedsiębiorców niebędącego prosumentem energii odnawialnej”;

5) w art. 6a w ust. 1 w pkt 1 lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) łącznej ilości energii elektrycznej, o której mowa w art. 4 ust. 1, wprowadzonej przez prosumenta energii odnawialnej do sieci,”;

6) art. 18a otrzymuje brzmienie:

„Art. 18a. Przepisy art. 4 i art. 5 stosuje się do prosumentów energii odnawialnej wytwarzających energię elektryczną z biogazu rolniczego.”;

7) w art. 22 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego oraz operator systemu dystrybucyjnego gazowego, do których sieci została przyłączona instalacja, o której mowa w art. 20 ust. 1, przekazują Dyrektorowi Generalnemu KOWR sprawozdania kwartalne zawierające informacje dotyczące odpowiednio:

1) ilości energii elektrycznej z biogazu rolniczego wprowadzonej do sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej należącej do operatora tej sieci przez poszczególnych wytwórców energii elektrycznej w mikroinstalacji,

- 2) ilości biogazu rolniczego wprowadzonego do sieci dystrybucyjnej gazowej należącej do operatora tej sieci przez poszczególnych wytwórców biogazu rolniczego w mikroinstalacji biogazu rolniczego,
- 3) wykazu wytwórców energii elektrycznej w mikroinstalacji albo wytwórców biogazu rolniczego w mikroinstalacji biogazu rolniczego
– w terminie 30 dni od dnia zakończenia kwartału.”;
- 8) art. 22a otrzymuje brzmienie:

„Art. 22a. Przepisów art. 20–22 nie stosuje się do prosumentów energii odnawialnej wytwarzających energię elektryczną z biogazu rolniczego.”;
- 9) w art. 24 uchyla się ust. 3;
- 10) w art. 31:
 - a) w ust. 3 wyrazy „dnia wydania decyzji” zastępuje się wyrazami „dnia wykreślenia wpisu”,
 - b) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. W przypadku wydania decyzji, o której mowa w art. 30 ust. 1, instalacja odnawialnego źródła energii służąca do wykonywania działalności gospodarczej objętej decyzją, może ponownie służyć wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie biogazu rolniczego nie wcześniej niż po upływie 3 lat od dnia wydania decyzji.”;
- 11) w art. 39 w ust. 4 w objaśnieniu symbolu „PI_i” po wyrazach „o której mowa w ust. 1,” dodaje się wyrazy „udzielonej od dnia 1 października 2005 r.”;
- 12) w art. 39a:
 - a) w ust. 4 w objaśnieniu symbolu „PI_i” po wyrazach „o której mowa w ust. 1,” dodaje się wyrazy „udzielonej od dnia 1 października 2005 r.”,
 - b) w ust. 5 w objaśnieniu symbolu „I” po wyrazach „o której mowa w art. 70b ust. 1,” dodaje się wyrazy „powiększoną o ilość energii planowaną do wytworzenia w okresie od planowanej daty uzyskania przez wytwórcę zaświadczenia, o którym mowa w art. 70b ust. 8, do daty rozpoczęcia sprzedaży niewykorzystanej energii elektrycznej określonej przez wytwórcę w deklaracji.”;
- 13) w art. 40:
 - a) ust. 1a otrzymuje brzmienie:

„1a. Sprzedawca zobowiązany ma obowiązek dokonać rozliczenia, o którym mowa w art. 4 ust. 1, chyba że rozliczenia dokonuje sprzedawca wybrany przez prosumenta energii odnawialnej, na podstawie umowy kompleksowej.”,

b) po ust. 1a dodaje się ust. 1aa w brzmieniu:

„1aa. Sprzedawcą wybranym, o którym mowa w ust. 1a, może być także sprzedawca zobowiązany.”,

c) w ust. 1b wyrazy „31 grudnia 2035 r.” zastępuje się wyrazami „30 czerwca 2039 r.”,

d) ust. 1d otrzymuje brzmienie:

„1d. W zakresie nieuregulowanym ustawą do umów, o których mowa odpowiednio w ust. 1 lub w art. 41 ust. 19, w przypadku prosumenta energii odnawialnej będącego konsumentem w rozumieniu ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny, stosuje się przepisy o ochronie praw odbiorcy końcowego oraz przepisy dotyczące ochrony konsumenta.”;

14) w art. 41:

a) ust. 1:

- pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) niewykorzystanej energii elektrycznej wytworzonej przez wytwórcę, innego niż prosument energii odnawialnej będącego przedsiębiorcą, niekorzystającego z rozliczenia zgodnie z art. 4 ust. 1, w mikroinstalacji z odnawialnych źródeł energii, w tym przechowywanej w magazynie energii, lub energii elektrycznej, o której mowa w art. 19 ust. 1 pkt 1;”,

- w pkt 2 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii w mikroinstalacji przez wytwórcę będącego przedsiębiorcą w rozumieniu ustawy - Prawo przedsiębiorców niekorzystającego z rozliczenia zgodnie z art. 4 ust. 1”,

- pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii w mikroinstalacji przez wytwórcę będącego przedsiębiorcą w rozumieniu ustawy - Prawo przedsiębiorców niekorzystającego z rozliczenia zgodnie z art. 4 ust. 1, pod warunkiem że energia elektryczna została wytworzona w tej mikroinstalacji po raz pierwszy po dniu wejścia w życie rozdziału 4.”,

- b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:
- „1a. Sprzedawca zobowiązany ma obowiązek zakupu energii elektrycznej, o której mowa w ust. 1, chyba że zakupu dokonuje sprzedawca wybrany przez podmiot wskazany w ust. 1.”, 1b. Sprzedawcą wybranym, o którym mowa w ust. 1a, może być także sprzedawca zobowiązany pod warunkiem, że będzie dokonywał zakupu energii elektrycznej na zasadach innych niż określone w ust. 3-9.”,
- b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
- „2. Warunkiem dokonania zakupu energii elektrycznej, o której mowa odpowiednio w ust. 1 albo 1a, przez danego sprzedawcę, jest wprowadzenie tej energii do sieci dystrybucyjnej.”,
- c) w ust. 7 w pkt 1 wyrazy „40 kW” zastępuje się wyrazami „50 kW”,
- d) ust. 19 otrzymuje brzmienie:
- „19. Świadczenie usług dystrybucji energii elektrycznej dotyczących wprowadzanej do sieci energii wytworzonej w mikroinstalacji przez wytwórcę, innego niż prosument energii odnawialnej, a przedsiębiorstwem energetycznym zajmującym się dystrybucją energii elektrycznej, odbywa się na podstawie umowy o świadczenie usług dystrybucji, o której mowa w art. 5 ustawy – Prawo energetyczne.”,
- e) po ust. 19 dodaje się ust. 19a w brzmieniu:
- „19a. Operatorzy systemów dystrybucyjnych elektroenergetycznych są obowiązani niezwłocznie zawrzeć z wybranym sprzedawcą, o którym mowa w ust. 1a, umowę o świadczenie usług dystrybucji lub dokonują zmiany zawartych umów w celu umożliwienia realizacji przez tego sprzedawcę zakupu energii elektrycznej, o którym mowa w ust. 1a, w terminie 21 dni od dnia złożenia wniosku o zawarcie takiej umowy przez wybranego sprzedawcę”;
- 15) w art. 42 w ust. 3 wyrazy „31 grudnia 2035 r.” zastępuje się wyrazami „30 czerwca 2039 r.”;
- 16) w art. 60 wyrazy „kolejne lata” zastępuje się wyrazami „kolejny rok lub lata”;
- 17) w art. 60a:
- a) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:
- „2a. Minimalny udział wagowy biomasy pochodzenia rolniczego w łącznym udziale wagowym biomasy w zakresie, w jakim biomasa ta stanowi odpady lub pozostałości pochodzenia biologicznego z leśnictwa i związanych z leśnictwem

działów przemysłu, spalanej w miejscu powstania tych odpadów lub pozostałości, dla:

- 1) instalacji spalania wielopaliwowego oraz dedykowanych instalacji spalania wielopaliwowego o mocy zainstalowanej elektrycznej wyższej niż 5 MW,
 - 2) dedykowanych instalacji spalania biomasy oraz układów hybrydowych o mocy zainstalowanej elektrycznej wyższej niż 20 MW
- wynosi 0%.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Minister właściwy do spraw energii może określić, w drodze rozporządzenia, w terminie do dnia 31 maja danego roku, wielkość udziału, o którym mowa w ust. 2, na kolejny rok kalendarzowy, niższą niż określona w tym przepisie, biorąc pod uwagę rodzaj podmiotu zobowiązanego, ilość wytwarzanej energii elektrycznej w instalacjach, zobowiązania wynikające z umów międzynarodowych oraz dotychczasową wielkość udziału energii elektrycznej i paliw pozyskiwanych z odnawialnych źródeł energii w ogólnej ilości energii i paliw zużywanych w energetyce oraz transporcie.”;

18) w art. 70a:

a) w ust. 1:

- w pkt 5 po wyrazie „hydroenergię” dodaje się wyraz „, albo”,
- dodaje się pkt 6 w brzmieniu:
„6) biomasę”,
- w części wspólnej wyrazy „innemu podmiotowi” zastępuje się wyrazami „wybranemu podmiotowi”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Wytwórca energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii posiadającej wyodrębniony zespół urządzeń służących do wyprowadzania mocy wyłącznie z tej instalacji do sieci elektroenergetycznej dystrybucyjnej, będący przedsiębiorstwem energetycznym:

- 1) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie mniejszej niż 500 kW i nie większej niż 2,5 MW wykorzystującej do wytwarzania energii elektrycznej w tej instalacji odnawialnego źródła energii wyłącznie:
 - a) biogaz rolniczy albo
 - b) biogaz pozyskany ze składowisk odpadów, albo

- c) biogaz pozyskany z oczyszczalni ścieków, albo
 - d) biogaz inny niż określony w lit. a-c,
- 2) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie mniejszej niż 500 kW i nie większej niż 1 MW wykorzystującej do wytwarzania energii elektrycznej w tej instalacji odnawialnego źródła energii wyłącznie hydroenergię albo biomasę
- może dokonać sprzedaży, której przedmiotem jest niewykorzystana, a wprowadzona do sieci energia elektryczna, wybranemu podmiotowi. Przepis art. 70e stosuje się odpowiednio, z uwzględnieniem art. 70c ust. 6 pkt 1 i art. 70d.”,
- c) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:
- „2a. Wybrany podmiotem, o którym mowa w ust. 1 i 2, może być także sprzedawca zobowiązany pod warunkiem że dokonuje zakupu energii elektrycznej na zasadach innych niż określone w art. 70c ust. 1-5.”,
- d) ust. 4 otrzymuje brzmienie:
- „4. Przepisów ust. 1 i 2 nie stosuje się do przedsiębiorstw będących w trudnej sytuacji w rozumieniu art. 2 pkt 18 lit. a, b, c lub e rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu (Dz.Urz. UE L 187 z 26.06.2014, str. 1, z późn. zm.²⁾), z wyłączeniem wytwórców w instalacjach, o których mowa w art. 70f ust. 2.”;
- 19) w art. 70b:
- a) w ust. 3:
 - w pkt 6 w treści oświadczenia lit. a otrzymuje brzmienie:
 - „ a) do wytworzenia energii elektrycznej w instalacji odnawialnego źródła energii nie będą wykorzystywane:
 - drewno inne niż drewno energetyczne oraz zboże pełnowartościowe w przypadku:
 - - instalacji odnawialnego źródła energii innej niż mikroinstalacja i mała instalacja, wykorzystującej do wytwarzania energii elektrycznej biogaz inny niż biogaz rolniczy,

²⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 329 z 15.12.2015, str. 28, Dz. Urz. UE L 149 z 07.06.2016, str. 10, Dz. Urz. UE L 156 z 20.06.2017, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 236 z 14.09.2017, str. 28.

- - instalacji odnawialnego źródła energii innej niż mikroinstalacja i mała instalacja wykorzystującej do wytwarzania energii elektrycznej biomasę spalaną w dedykowanej instalacji spalania biomasy,
 - - instalacji spalania wielopaliwowego, dedykowanej instalacji spalania wielopaliwowego oraz układu hybrydowego, wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej biomasę, biogaz, o którym mowa w art. 70a ust. 2 pkt 1 lit. b-d, lub biogaz rolniczy,
 - paliwa kopalne lub paliwa powstałe z ich przetworzenia w przypadku instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystującej do wytwarzania energii elektrycznej biomasę spalaną w dedykowanej instalacji spalania biomasy,
 - biomasa zanieczyszczona w celu zwiększenia jej wartości opałowej - w przypadku dedykowanej instalacji spalania biomasy, a także hybrydowej instalacji odnawialnego źródła energii, dedykowanej instalacji spalania wielopaliwowego oraz układu hybrydowego, wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej biomasę, biogaz lub biogaz rolniczy,
 - substraty inne niż wymienione w art. 2 pkt 2 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii - w przypadku wytwarzania energii elektrycznej z biogazu rolniczego,”
- w pkt 7 wyrazy „czy innemu podmiotowi” zastępuje się wyrazami „albo wybranemu podmiotowi”,
- b) w ust. 4 w pkt 1 w lit. a po wyrazie „energii” dodaje się wyrazy „, jeżeli jest ono wymagane na podstawie przepisów prawa budowlanego”,
 - c) w ust. 9 w pkt 2 skreśla się wyrazy „, innemu niż sprzedawca zobowiązany” ,
 - d) w ust. 10 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
„2) mocy zainstalowanej instalacji odnawialnego źródła energii, o której mowa w ust. 3 pkt 4, oraz ilości energii elektrycznej, o której mowa w ust. 3 pkt 2; w takim przypadku do zmienionej deklaracji wytwórca załącza dokumenty, o których mowa w ust. 4, o ile dane w nich zawarte uległy zmianie.”,
 - e) uchyla się ust. 12,

f) po ust. 12 dodaje się ust. 12a w brzmieniu:

„12a. W przypadku niewypełnienia przez wytwórcę zobowiązania, o którym mowa w ust. 4 pkt 1 lit. d lub w pkt 2 lit. a, zabezpieczenie ustanowione zgodnie z ust. 6, podlega przepadkowi na rzecz Prezesa URE, przy zachowaniu praw i obowiązków, o których mowa w art. 70f ust. 1”,

g) dodaje się ust. 18 w brzmieniu:

„18. W przypadku wytwórców, którzy otrzymali zaświadczenie zgodnie z ust. 8, przepis art. 81 ust. 9 stosuje się odpowiednio.”;

20) w art. 70c:

a) w ust. 2 wyrazy „po cenie zakupu obliczonej zgodnie z art. 39a ust. 5, z uwzględnieniem art. 39a ust. 7, w okresie wskazanym w zaświadczeniu, o którym mowa w art. 70b ust. 8.” zastępuje się wyrazami „po stałej cenie zakupu.”,

b) w ust. 6 w pkt 1 wyrazy „innemu niż sprzedawca zobowiązany” zastępuje się wyrazami „na zasadach innych niż wskazane w art. 70c ust. 1–5”;

21) w art. 70e:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Stała cena zakupu wynosi odpowiednio :

1) 95% ceny referencyjnej, o której mowa w art. 77 ust. 3 pkt 1, obowiązującej na dzień złożenia deklaracji, o której mowa w art. 70b ust. 1 - dla poszczególnych rodzajów instalacji odnawialnych źródeł energii, o których mowa w art. 70a ust. 1,

2) 90% ceny referencyjnej, o której mowa w art. 77 ust. 3 pkt 1, obowiązującej na dzień złożenia deklaracji, o której mowa w art. 70b ust. 1 - dla poszczególnych rodzajów instalacji odnawialnych źródeł energii , o których mowa w art. 70a ust. 2

- przy czym obliczana jest zgodnie z art. 39a ust. 5, z uwzględnieniem art. 39a ust. 7.”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Sprzedaż niewykorzystanej energii elektrycznej zgodnie z art. 70a ust. 1 i 2, lub prawo do pokrycia ujemnego salda zgodnie z art. 93 ust. 2 pkt 3, przysługuje wytwórcom, którzy uzyskali zaświadczenie, o którym mowa w art. 70b ust. 8, w okresie wskazanym w tym zaświadczeniu.”;

- 22) w art. 70f w ust. 1 wyrazy „31 grudnia 2035 r.” zastępuje się wyrazami „30 czerwca 2039 r.”;
- 23) art. 72a:
- a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:
- „1. Wytwórca zamierzający przystąpić do aukcji dla wytwórców, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 2, planujący wytworzyć po raz pierwszy energię elektryczną w instalacji odnawialnego źródła energii innej niż mikroinstalacja lub instalacja, o której mowa w art. 70a ust. 1 lub 2, przed dniem zamknięcia aukcji lecz nie później niż do dnia 31 grudnia 2020 r., nie traci prawa do uczestnictwa w aukcjach, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 2, w przypadku gdy sprzedaż będzie obejmowała całą ilość energii elektrycznej wprowadzonej do sieci, w okresie poprzedzającym aukcję, a wartość sprzedanej energii elektrycznej nie przekroczy wartości tej energii ustalonej na podstawie średniej dziennej ceny, o której mowa w art. 93 ust. 1 pkt 3, niezawierających kwot podatku od towarów i usług, wyrażoną w złotych z dokładnością do jednego grosza za 1 MWh, obliczanej i publikowanej przez podmiot, o którym mowa w art. 64 ust. 1 pkt 1, zgodnie z przyjętymi przez ten podmiot zasadami.
2. Wytwórca, o którym mowa w ust. 1, w terminie 14 dni przed dniem wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej w instalacji odnawialnego źródła energii, składa do Prezesa URE pisemne oświadczenie, że cała ilość energii elektrycznej wprowadzonej do sieci z tej instalacji będzie sprzedawana, a wartość sprzedanej energii nie przekroczy wartości określonej zgodnie z ust. 1 pkt 2.”,
- b) w ust. 7 wyrazy „31 grudnia 2035 r.” zastępuje się wyrazami „30 czerwca 2039 r.”;
- 24) w art. 74 w ust. 1:
- a) we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „w okresie 36 miesięcy” zastępuje się wyrazami „w okresie 42 miesięcy”,
- b) w pkt 1 wyrazy „18 miesięcy” zastępuje się wyrazami „24 miesięcy”,
- c) w pkt 2 wyrazy „24 miesięcy” zastępuje się wyrazami „33 miesięcy”;
- 25) w art. 75:
- a) w ust. 5 uchyla się pkt 3 i 4,
- b) w ust. 6 skreśla się wyrazy „i 3”;
- 26) w art. 77 w ust. 2 we wprowadzeniu do wyliczenia po wyrazie „ograniczony” dodaje się wyrazy „w przepisach wydanych na podstawie ust. 3.”;

27) po art. 77 dodaje się art. 77a w brzmieniu:

„Art. 77a. 1. Przed ogłoszeniem aukcji Prezes URE przekazuje ministrowi właściwemu do spraw energii projekt harmonogramu przeprowadzenia aukcji w danym roku kalendarzowym obejmujący planowane terminy przeprowadzenia aukcji oraz ilości i wartości oferowanej energii w poszczególnych aukcjach.

2. Prezes URE uzgadnia z ministrem właściwym do spraw energii harmonogram, o którym mowa w ust. 1, w terminie 14 dni od dnia jego przekazania.

3. W przypadku nieprzedstawienia przez ministra właściwego do spraw energii uwag do projektu harmonogramu w terminie, o którym mowa w ust. 2, uznaje się projekt harmonogramu za uzgodniony.”;

28) w art. 79:

a) w ust. 3:

– w pkt 3, w art. 80 ust. 1 pkt 1, w art. 81 ust. 2 pkt 1 lit. b, w art. 82 ust. 1 pkt 1, w art. 92 ust. 1 oraz w art. 93 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 pkt 1, skreśla się wyrazy „pomniejszoną o kwotę podatku od towarów i usług”;

– pkt 4a otrzymuje brzmienie:

„4a) wskazanie planowanej daty rozpoczęcia okresu, w którym wytwórca, w przypadku wygrania aukcji, będzie korzystać z aukcyjnego systemu wsparcia oraz okresu tego wsparcia;”;

– w pkt 6 wyrazy „zobowiązuje się” zastępuje się wyrazem „planuje”;

– w pkt 8 lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) sprzedaży po raz pierwszy w ramach systemu aukcyjnego, w terminie 42 miesięcy od dnia zamknięcia sesji aukcji, energii wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii, która powstanie lub zostanie zmodernizowana po dniu przeprowadzenia aukcji, o której mowa w art. 73 ust. 2, a w przypadku energii elektrycznej wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystującej do wytworzenia energii elektrycznej:

– wyłącznie energię promieniowania słonecznego - w terminie 24 miesięcy od dnia zamknięcia sesji aukcji,

– wyłącznie energię wiatru na lądzie - w terminie 33 miesięcy od dnia zamknięcia sesji aukcji,

– wyłącznie energię wiatru na morzu - w terminie 72 miesięcy od dnia zamknięcia sesji aukcji,”

b) dodaje się ust. 9–12 w brzmieniu:

„9. Dopuszczalne jest dokonanie jednokrotnej aktualizacji oferty, która wygrała aukcję, w zakresie:

- 1) planowanej daty rozpoczęcia okresu korzystania z aukcyjnego systemu wsparcia, o której mowa ust. 3 pkt 4a, z zastrzeżeniem ust. 3 pkt 8 i art. 92 ust. 6, lub ilości energii elektrycznej, o której mowa w ust. 3 pkt 6, z zastrzeżeniem, że łączna ilość energii, o której mowa w ust. 3 pkt 3, oraz okres, o którym mowa w ust. 4a, określone w ofercie nie mogą ulec zmianie;
- 2) mocy zainstalowanej elektrycznej instalacji odnawialnego źródła energii, o której mowa w ust. 3 pkt 2, z zastrzeżeniem, że łączna zaktualizowana moc takiej instalacji nie zmieni pierwotnej kwalifikacji określonej zgodnie z art. 2 pkt 18 i 19, art. 73 ust. 4 lub art. 77 ust. 5, właściwej dla tej instalacji w dniu złożenia oferty.

10. Aktualizacja oferty następuje przez złożenie Prezesowi URE oświadczenia wytwórcy zawierającego informacje, o których mowa w ust. 9, nie później niż w terminie 30 dni przed dniem:

- 1) pierwszej sprzedaży energii elektrycznej w systemie aukcyjnym zgodnie z art. 92 ust. 1;
- 2) złożenia pierwszego wniosku o pokrycie ujemnego salda, o którym mowa w art. 93 ust. 2 pkt 3.

11. W przypadku gdy aktualizacja oferty dokonana przez wytwórcę nie spełnia warunków określonych w ust. 9 lub została złożona po terminie, o którym mowa w ust. 10, oferta nie podlega aktualizacji.

12. O dokonaniu aktualizacji oferty zgodnie z ust. 9 i 10, Prezes URE informuje wytwórcę, sprzedawcę zobowiązanego oraz operatora rozliczeń, o którym mowa w art. 106, w terminie 21 dni od dnia otrzymania oświadczenia wytwórcy.”;

29) w art. 81:

a) w ust. 2 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Prezes URE w terminie 21 dni od zamknięcia aukcji, podaje do publicznej wiadomości na swojej stronie internetowej informacje o”;

b) ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. W przypadku wytwórców, o których mowa w:

1) ust. 2 pkt 1 lit. a,

2) art. 70a ust. 1 lub 2, którzy uzyskali zaświadczenie, o którym mowa w art. 70b ust. 8, obejmujące instalację planowaną do uruchomienia

– koniec terminu na dostarczenie po raz pierwszy do sieci energii elektrycznej, o którym mowa w art. 192 ust. 1 albo w art. 7 ust. 2a pkt 1 ustawy – Prawo energetyczne, w odniesieniu do mocy instalacji objętej wygraną ofertą aukcyjną, albo wydanym zaświadczeniem, nie może przypadać przed upływem terminu na sprzedaż po raz pierwszy energii elektrycznej określonego w art. 79 ust. 3 pkt 8 albo przed upływem terminu na wytworzenie po raz pierwszy energii elektrycznej, określonego w art. 70b ust. 4 pkt 1 lit. d.”;

30) w art. 83:

a) w ust. 1 uchyla się pkt 1,

b) w ust. 2 po wyrazach „po zakończeniu okresu wsparcia” dodaje się wyrazy „w oparciu o ilość energii elektrycznej sprzedanej w ramach systemu aukcyjnego określonej w sprawozdaniach miesięcznych składanych zgodnie z art. 93 ust. 1 pkt 4 oraz ust. 2 pkt 3”;

31) art. 84 otrzymuje brzmienie:

„Art. 84. 1. Prezes URE ma prawo do przeprowadzenia kontroli zgodności ze stanem faktycznym przekazanych informacji i złożonych oświadczeń, o których mowa w art. 39 ust. 7 i 9, art. 39a ust. 7 i 9, art. 70b ust. 3 pkt 6, art. 71 ust. 3, art. 72a ust. 2, art. 75 ust. 4 pkt 4, art. 79 ust. 3 pkt 2, 3, 5–7 i 9 oraz art. 83 ust. 1 pkt 4, oraz prawidłowości ceny skorygowanej, o której mowa w art. 39 ust. 5 i 7 oraz art. 39a ust. 5 i 7.

2. Kontrola oświadczeń składanych na podstawie art. 72a ust. 2 może zostać przeprowadzona nie później niż 30 dni przed dniem rozpoczęcia sesji aukcji.”;

32) w art. 92:

a) w ust. 6 w pkt 1 wyrazy „31 grudnia 2035 r.” zastępuje się wyrazami „30 czerwca 2039 r.”,

b) w ust. 6a wyrazy „przepisu ust. 6” zastępuje się wyrazami „przepisów ust. 1–6”;

33) w art. 93 ust. 12 otrzymuje brzmienie:

„12. W przypadku gdy saldo obliczone zgodnie z ust. 1 pkt 4 albo ust. 2 pkt 3, jest dodatnie i nie może zostać rozliczone do końca okresu, o którym mowa w art. 77 ust. 1–3 lub art. 70f, jest ono zwracane operatorowi rozliczeń energii odnawialnej, o którym mowa w art. 106, przez:

- 1) sprzedawcę zobowiązanego albo wytwórcę energii elektrycznej w instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie mniejszej niż 500 kW, albo
- 2) wytwórcę energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii, o którym mowa w art. 70a ust. 2 lub art. 70b ust. 9 pkt 2

– w sześciu równych miesięcznych ratach, począwszy od końca ostatniego miesiąca, w którym zakończył się ten okres, nie więcej jednak niż do wysokości wypłaconego ujemnego salda. Wartość dodatniego i ujemnego salda ujmowana jest w wartości zwaloryzowanej, na rok zwrotu dodatniego salda przy zastosowaniu zasady waloryzacji, o której mowa w art. 92 ust. 10.”;

34) art. 93a otrzymuje brzmienie:

„Art. 93a. 1. Wytwórca energii elektrycznej w instalacji, o której mowa w art. 77 ust. 5 pkt 1a, 2a, 3a, 4a, 6a, 7a, 8a, 9a lub 10a, przedkłada Prezesowi URE do dnia 15 marca każdego roku następującego po roku, w którym wytworzono energię elektryczną w tej instalacji, opinię akredytowanej jednostki, o której mowa w art. 77 ust. 3 ustawy z dnia 14 grudnia 2018 r. o promowaniu energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji, potwierdzającą zasadność uznania tej instalacji za instalację, o której mowa w art. 77 ust. 5 pkt 1a, 2a, 3a, 4a, 6a, 7a, 8a, 9a lub 10a, oraz zawierającą informację na temat ilości energii elektrycznej wytworzonej w danym roku w tej instalacji w procesach wysokosprawnej kogeneracji oraz poza procesami wysokosprawnej kogeneracji.

2. W przypadku gdy z opinii, o której mowa w ust. 1, wynika, że instalacja wytwórcy, o której mowa w art. 77 ust. 5 pkt 1a, 2a, 3a, 4a, 6a, 7a, 8a, 9a lub 10a, wytwarzała energię elektryczną poza procesami wysokosprawnej kogeneracji, Prezes URE informuje o tym fakcie wytwórcę, właściwego sprzedawcę zobowiązanego oraz operatora rozliczeń energii odnawialnej, wskazując w oparciu o opinię, ilość energii elektrycznej wytworzonej poza procesem wysokosprawnej kogeneracji.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, albo w przypadku nieprzedłożenia Prezesowi URE opinii, o której mowa w ust. 1, w terminie wskazanym w tym przepisie, operator rozliczeń energii odnawialnej, o którym mowa w art. 106, lub właściwy sprzedawca zobowiązany, rozlicza nienależnie wypłaconą pomoc publiczną z przyszłym ujemnym saldem, w kolejnych okresach rozliczeniowych, w wysokości stanowiącej różnicę pomiędzy uzyskaną przez danego wytwórcę pomocą, a pomocą, którą wytwórca ten uzyskałby w przypadku gdyby jego instalacja stanowiła instalację, o której mowa w art. 77 ust. 5 pkt 1, 2, 3, 4, 6, 7, 8, 9 lub 10. Przepis art. 93 ust. 12 stosuje się odpowiednio.

4. Kwotę wynikającą z nienależnie wypłaconej pomocy publicznej, o której mowa w ust. 3, oblicza się według następującego wzoru:

$$Nkoge = Abk * (Csko - Csbk),$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

Nkoge – nienależnie wypłacona pomoc publiczna wynikająca z braku możliwości zakwalifikowania energii elektrycznej jako energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii w wysokosprawnej kogeneracji,

Abk – ilość energii elektrycznej wytworzonej w jednostce kogeneracji poza procesami wysokosprawnej kogeneracji wyrażoną w MWh,

Csko – skorygowaną cenę zakupu energii elektrycznej dla instalacji wykorzystującej wyłącznie biogaz lub biogaz rolniczy do wytwarzania energii elektrycznej w wysokosprawnej kogeneracji, o której mowa w art. 77 ust. 5 pkt 1a, 2a, 3a, 4a, 6a, 7a, 8a, 9a lub 10a,

Csbk – skorygowaną cenę zakupu energii elektrycznej, obliczoną na potrzeby ustalenia nienależnie wypłaconej pomocy publicznej, w przypadku, w którym dana instalacja stanowiłaby instalację wykorzystującą wyłącznie biogaz lub biogaz rolniczy do wytwarzania energii elektrycznej, o której mowa odpowiednio w art. 77 ust. 5 pkt 1, 2, 3, 4, 6, 7, 8, 9 lub 10; w przypadku instalacji wytwórcy korzystającego z aukcyjnego systemu wsparcia, Csbk jest równa Csko pomniejszonej o różnicę właściwych cen referencyjnych, odpowiednio na dzień aukcji albo na dzień złożenia wniosku na podstawie art. 184c ust. 1.

5. Ceny Csko i Csbk ustala się na dzień:

- 1) złożenia oferty, o której mowa w art. 79, a w przypadku złożenia wniosku na podstawie art. 184c ust. 1, na dzień złożenia tego wniosku;

- 2) złożenia deklaracji, o której mowa w art. 70b ust. 1 albo 184a ust. 1, a w przypadku:
- a) złożenia zmiany deklaracji na podstawie art. 70b ust. 10,
 - b) złożenia zmiany deklaracji na podstawie art. 184b ust. 1
- na dzień złożenia zmiany deklaracji.”;
- 35) po art. 93a dodaje się art. 93b w brzmieniu:
- „Art. 93b. Oświadczenia woli dokonywane w związku z rozliczaniem ujemnego salda, o którym mowa w art. 93 ust. 1 pkt 4 oraz ust. 2 pkt 3, mogą być składane w postaci elektronicznej przy wykorzystaniu formularza elektronicznego udostępnionego przez operatora rozliczeń energii odnawialnej, o którym mowa w art. 106.”;
- 36) w art. 120:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Gwarancja pochodzenia energii elektrycznej wytwarzanej z odnawialnych źródeł energii w instalacjach odnawialnego źródła energii, wydawana w postaci elektronicznej, zwana dalej „gwarancją pochodzenia”, jest jedynym dokumentem poświadczającym odbiorcy końcowemu wartości środowiskowe wynikające z unikniętej emisji gazów cieplarnianych oraz, że określona w tym dokumencie ilość energii elektrycznej wprowadzonej do sieci dystrybucyjnej lub sieci przesyłowej została wytworzona z odnawialnych źródeł energii w instalacjach odnawialnego źródła energii.”,
 - b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Zbycie gwarancji pochodzenia następuje niezależnie od obrotu prawami majątkowymi wynikającymi ze świadectw pochodzenia.”;
- 37) w art. 121 w ust. 3 dodaje się pkt 7 w brzmieniu:
- „7) szacunkową wartość unikniętej emisji gazów cieplarnianych w związku z wytworzeniem i wprowadzeniem do sieci energii elektrycznej, o której mowa w pkt 3.”;
- 38) w art. 122 uchyla się ust. 6;
- 39) w art. 123 w ust. 1 po wyrazie „Gospodarczym” dodaje się wyrazy „lub państwie członkowskim Wspólnoty Energetycznej”;
- 40) w art. 124:
- a) w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) podmiotów, których gwarancje pochodzenia wydane w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej, państwie

członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub państwie członkowskim Wspólnoty Energetycznej, zostały uznane przez Prezesa URE;”;

b) uchyla się ust. 4-6;

41) po art. 124 dodaje się art. 124a w brzmieniu:

„Art. 124a. 1. Poinformowanie odbiorcy końcowego o pochodzeniu energii elektrycznej dla której wydano gwarancję pochodzenia, możliwe jest jedynie po jej uprzednim umorzeniu i uzyskaniu potwierdzenia wydanego na podstawie ust. 4.

2. Posiadacz gwarancji pochodzenia, rozumiany jako wytwórca albo inny podmiot na rzecz którego wytwórca zbył gwarancję pochodzenia, dokonuje jej umorzenia przez złożenie w rejestrze gwarancji pochodzenia dyspozycji umorzenia.

3. Umorzenie gwarancji pochodzenia następuje z chwilą zarejestrowania dyspozycji umorzenia w rejestrze gwarancji pochodzenia.

4. Na wniosek podmiotu, który dokonał umorzenia gwarancji pochodzenia, zawierający wskazanie indywidualnego numeru umorzonej gwarancji, podmiot prowadzący rejestr gwarancji pochodzenia potwierdza temu podmiotowi umorzenie takiej gwarancji, w terminie 10 dni roboczych od dnia wpłynięcia wniosku.

5. We wniosku, o którym mowa w ust. 4, można określić przyczynę, dla której dokonano umorzenia gwarancji pochodzenia.”;

42) w art. 128:

a) w ust. 1 po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:

„3a) minister właściwy do spraw gospodarki wodnej;”;

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Zadania ministra właściwego do spraw środowiska obejmują opracowywanie analiz w zakresie określenia szacunkowej wartości ograniczenia emisji gazów cieplarnianych w związku z wytwarzaniem energii ze źródeł odnawialnych.”;

c) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Zadania ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej obejmują opracowywanie we współpracy z ministrem właściwym do spraw rozwoju wsi analiz w zakresie określenia szacunkowego wpływu wytwarzania biokomponentów i biopłynów na zasoby wodne oraz na jakość wody i gleby.”;

- 43) w art. 135 wyrazy „energię spadku rzek” zastępuje się wyrazem „hydroenergię”;
- 44) w art. 136 w ust. 4 w pkt 2 po wyrazie „sanitarnych” dodaje się wyraz „, energetycznych,”;
- 45) w art. 168:
- a) po pkt 9 dodaje się pkt 9a w brzmieniu:
„9a) nie przestrzega obowiązku, o którym mowa w art. 4 ust. 13 lub 41 ust. 19a;”,
 - b) pkt 15 otrzymuje brzmienie:
„15) po wypełnieniu zobowiązania, o którym mowa w art. 79 ust. 3 pkt 8, dokonał sprzedaży energii elektrycznej w ramach systemu aukcyjnego poniżej 85% ilości tej energii określonej w ofercie, w okresach rozliczeniowych wskazanych w art. 83 ust. 2, z wyłączeniem przypadków, w których do wytworzenia energii nie doszło w następstwie okoliczności, o których mowa w art. 83 ust. 3b;”,
 - c) w pkt 16 wyrazy „art. 83 ust. 1 pkt 1–3” zastępuje się wyrazami „art. 83 ust. 1 pkt 2 i 3”,
 - d) pkt 23 otrzymuje brzmienie:
„23) nie przekazuje w terminie informacji, o których mowa w art. 20 ust. 1–3, w art. 21 ust. 1 lub 2, w art. 28 ust. 1, lub podaje nieprawdziwe informacje;”,
 - e) uchyla się pkt 26;
- 46) w art. 170:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Wysokość kary pieniężnej wymierzonej w przypadkach określonych w art. 168 pkt 1–5, 9a oraz 10 nie może być wyższa niż 15% przychodu ukaranego podmiotu, osiągniętego w poprzednim roku podatkowym, a jeżeli kara pieniężna jest związana z działalnością gospodarczą wykonywaną na podstawie koncesji albo wpisu do rejestru działalności regulowanej, wysokość kary nie może być wyższa niż 15% przychodu ukaranego przedsiębiorcy, wynikającego z prowadzonej działalności koncesjonowanej albo działalności wykonywanej na podstawie wpisu do rejestru działalności regulowanej, osiągniętego w poprzednim roku podatkowym.”,
 - b) w ust. 4 uchyla się pkt 3;

47) po art. 184c dodaje się art. 184d w brzmieniu:

„Art. 184d. 1. Umowy o przyłączenie do sieci, niewypowiedziane do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy z przyczyn, o których mowa w:

1) art. 191 ust. 1, lub

2) art. 7 ust. 2a pkt 2 ustawy – Prawo energetyczne,

– w których termin na dostarczenie po raz pierwszy do sieci energii elektrycznej przypada przed dniem 30 czerwca 2021 r. zachowują moc, do dnia określonego we wniosku wytwórcy o przedłużenie tego terminu, złożonego do przedsiębiorstwa energetycznego wykonującego działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej, pod warunkiem że termin na dostarczenie energii elektrycznej po raz pierwszy do sieci, określony w tym wniosku, nie będzie przypadał później niż w dniu 30 czerwca 2021 r.

2. Przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązane do przedłużenia terminu dostarczenia po raz pierwszy do sieci energii elektrycznej zgodnie z wnioskiem wytwórcy, w terminie 30 dni od dnia złożenia takiego wniosku.

3. W przypadku odmowy przez przedsiębiorstwo energetyczne przedłużenia terminu dostarczenia po raz pierwszy do sieci energii elektrycznej, zgodnie z wnioskiem o którym mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepis art. 8 ustawy – Prawo energetyczne, z zastrzeżeniem, że Prezes URE wydaje rozstrzygnięcie w sprawie w terminie 30 dni licząc od dnia wpływu wniosku o rozstrzygnięcie sporu.”;

47) w art. 217 w ust. 1 i 2 skreśla się wyrazy „wraz z propozycjami zmian”.

Art. 2. W ustawie z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2018 r. poz. 1202 z późn. zm.³⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 5 w ust. 2a wyrazy „w odnawialnych źródłach energii” zastępuje się wyrazami „z odnawialnych źródeł energii oraz umożliwiających wytwarzanie energii z takich źródeł”;

2) w art. 29 w ust. 2 pkt 16 otrzymuje brzmienie:

„16) montażu pomp ciepła, wolnostojących kolektorów słonecznych, urządzeń fotowoltaicznych o mocy zainstalowanej elektrycznej nie większej niż 50 kW oraz mikroinstalacji biogazu rolniczego w rozumieniu art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2018 r. poz. 2389 i

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2018 r. poz. 1276, 1496, 1669 i 2245 oraz z 2019 r. poz. 51, 630, 695 i 730.

2245 oraz z 2019 r. poz. 42, 60, 730 i ...) z zastrzeżeniem, że do urządzeń fotowoltaicznych o mocy zainstalowanej elektrycznej większej niż 6,5 kW oraz mikroinstalacji biogazu rolniczego, stosuje się obowiązek uzgodnienia pod względem zgodności z wymaganiami ochrony przeciwpożarowej projektu budowlanego, o którym mowa w art. 6b ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. z 2018 r. poz. 620 i 1669 oraz z 2019 r. poz. 730), oraz zawiadomienia organów Państwowej Straży Pożarnej, o którym mowa w art. 56 ust. 1a tej ustawy;”.

Art. 3. W ustawie z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2019 r. poz. 755 i 730) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3 pkt 55 otrzymuje brzmienie:

„55) prosument energii odnawialnej – prosumenta energii odnawialnej w rozumieniu ustawy, o której mowa w pkt 20”;

2) w art. 6c:

a) ust. 1a otrzymuje brzmienie:

„1a. Prosumentowi energii odnawialnej będącemu konsumentem w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny przysługuje prawo złożenia do przedsiębiorstwa energetycznego reklamacji dotyczącej przyłączenia mikroinstalacji, rozliczania i dystrybucji energii wytworzonej w tej mikroinstalacji.”,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Jeżeli przedsiębiorstwo energetyczne nie uwzględniło reklamacji prosumenta energii odnawialnej będącego konsumentem, prosument ten może wystąpić, w terminie 14 dni od dnia otrzymania powiadomienia o nieuwzględnieniu reklamacji, do Koordynatora, o którym mowa w art. 31a, z wnioskiem o pozasądowe rozwiązanie sporu w tym zakresie.”;

3) w art. 7:

a) w ust. 8d⁵:

- pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) oznaczenie podmiotu ubiegającego się o przyłączenie mikroinstalacji do sieci dystrybucyjnej oraz określenie rodzaju i mocy zainstalowanej elektrycznej mikroinstalacji;”,

- w pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) dane lokalizacyjne mikroinstalacji.”;

b) uchyla się ust. 8d⁹,

c) w ust. 8g pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) 30 dni od dnia złożenia kompletnego wniosku o określenie warunków przyłączenia przez wnioskodawcę przyłączanego do sieci o napięciu znamionowym nie wyższym niż 1 kV, a w przypadku przyłączenia źródła - od dnia złożenia kompletnego wniosku lub wniesienia zaliczki, w zależności od tego, które z tych zdarzeń nastąpi później;

2) 150 dni od dnia złożenia kompletnego wniosku o określenie warunków przyłączenia przez wnioskodawcę przyłączanego do sieci o napięciu znamionowym wyższym niż 1 kV, a w przypadku przyłączenia źródła - od dnia złożenia kompletnego wniosku lub wniesienia zaliczki, w zależności od tego, które z tych zdarzeń nastąpi później.”;

4) w art. 8 w ust. 1 po wyrazach „lub odłączenia od sieci mikroinstalacji” dodaje się wyrazy „, lub odmowy dokonania zmiany umowy, o której mowa w art. 7 ust. 2a, w zakresie terminu dostarczenia po raz pierwszy do sieci energii elektrycznej”;

5) w art. 9 po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Minister właściwy do spraw energii w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowo:

1) wymagania techniczne w zakresie przyłączenia mikroinstalacji do sieci oraz warunki jej współpracy z systemem elektroenergetycznym,

2) warunki przyłączenia mikroinstalacji do sieci oraz tryb:

a) wydawania warunków przyłączenia dla tej instalacji,

b) dokonywania zgłoszenia przyłączenia mikroinstalacji, o którym mowa w art. 7 ust. 8d⁴,

– biorąc pod uwagę potrzebę zwiększenia udziału energii elektrycznej z mikroinstalacji prosumentów energii odnawialnej w bilansie energetycznym państwa, bezpieczeństwo i niezawodne funkcjonowanie systemu elektroenergetycznego, oraz wymagania w zakresie budowy i eksploatacji urządzeń, instalacji i sieci.”;

6) w art. 9g po ust. 6a dodaje się ust. 6b w brzmieniu:

„6b. Rozliczenia wynikające z niezbilansowania energii elektrycznej pobranej, wprowadzonej lub pobranej i wprowadzonej dokonuje jeden podmiot odpowiedzialny za bilansowanie handlowe.”;

7) w art. 31a w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Przy Prezesie URE działa Koordynator do spraw negocjacji, zwany dalej „Koordynatorem”, prowadzący postępowania w sprawie pozasądowego rozwiązywania sporów między odbiorcami paliw gazowych, energii elektrycznej lub ciepła w gospodarstwie domowym a przedsiębiorstwami energetycznymi oraz między prosumentami energii odnawialnej będącymi konsumentami a przedsiębiorstwami energetycznymi wynikłych z umów.”;

8) w art. 31d:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Postępowanie przed Koordynatorem wszczyna się na wniosek odbiorcy paliw gazowych, energii elektrycznej lub ciepła w gospodarstwie domowym albo prosumenta energii odnawialnej będącego konsumentem.

2. Warunkiem wystąpienia z wnioskiem o wszczęcie postępowania przed Koordynatorem jest podjęcie przez odbiorcę paliw gazowych, energii elektrycznej lub ciepła w gospodarstwie domowym albo prosumenta energii odnawialnej będącego konsumentem próby kontaktu z przedsiębiorstwem energetycznym i bezpośredniego rozwiązania sporu.”,

b) w ust. 4 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) kopię korespondencji odbiorcy paliw gazowych, energii elektrycznej lub ciepła w gospodarstwie domowym albo prosumenta energii odnawialnej będącego konsumentem z przedsiębiorstwem energetycznym dotyczącej sporu lub oświadczenie odbiorcy paliw gazowych, energii elektrycznej lub ciepła w gospodarstwie domowym albo prosumenta energii odnawialnej będącego konsumentem o podjęciu próby kontaktu z przedsiębiorstwem energetycznym i bezpośredniego rozwiązania sporu.”,

c) w ust. 6 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) odbiorca paliw gazowych, energii elektrycznej lub ciepła w gospodarstwie domowym albo prosument energii odnawialnej będący konsumentem nie podjął przed złożeniem wniosku o wszczęcie postępowania przed Koordynatorem próby

kontaktu z przedsiębiorstwem energetycznym i bezpośredniego rozwiązania sporu;”;

9) w art. 31e:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Jeżeli z informacji, o której mowa w art. 31d ust. 4 pkt 1, wynika, że odbiorca paliw gazowych, energii elektrycznej lub ciepła w gospodarstwie domowym albo prosument energii odnawialnej będący konsumentem wystąpił do Prezesa URE z wnioskiem o rozstrzygnięcie sporu w trybie art. 8 ust. 1, Koordynator przekazuje Prezesowi URE tę informację.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Jeżeli odbiorca paliw gazowych, energii elektrycznej lub ciepła w gospodarstwie domowym albo prosument energii odnawialnej będący konsumentem wystąpi z wnioskiem o rozstrzygnięcie sporu w trybie art. 8 ust. 1 w trakcie toczącego się postępowania przed Koordynatorem, Prezes URE zawiesza z urzędu postępowanie prowadzone w trybie art. 8 ust. 1, po jego wszczęciu.”;

10) w art. 31f ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister właściwy do spraw energii może określić, w drodze rozporządzenia, wysokość progów finansowych wartości przedmiotu sporu, których przekroczenie uprawnia do odmowy rozpatrzenia sporu, uwzględniając określenie ich wysokości na poziomie, który nie utrudnia znacząco odbiorcy paliw gazowych, energii elektrycznej lub ciepła w gospodarstwie domowym albo prosumentowi energii odnawialnej będącemu konsumentem dostępu do postępowania.”;

11) w art. 32 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Koncesję na prowadzenie działalności, o której mowa w ust. 1 pkt 1 lit. b, w zakresie wytwarzania energii elektrycznej z odnawianych źródeł energii w danej instalacji odnawialnego źródła energii, po raz pierwszy wydaje się wyłącznie w przypadku, gdy urządzenia wchodzące w skład tej instalacji, służące do wytwarzania tej energii:

1) spełniają wymagania określone w art. 74 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2018 r. poz. 2389 i 2245 oraz z 2019 r. poz. 42, 60, 730 i ...) albo

2) posiadają ważne potwierdzenie zgodności z certyfikowanym typem urządzenia lub deklarację zgodności z właściwymi normami wystawione przez ich producenta dla danej lokalizacji instalacji odnawialnego źródła energii oraz zostały wyprodukowane nie wcześniej niż 72 miesiące przed dniem wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej w tej instalacji.”;

12) w art. 47 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Prezes URE ogłasza w Biuletynie URE, na koszt przedsiębiorstwa energetycznego, zatwierdzone taryfy dla paliw gazowych, energii elektrycznej i ciepła – w terminie 14 dni od dnia zatwierdzenia taryfy.”.

Art. 4. W ustawie z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2018 r. poz. 1945 oraz z 2019 r. poz. 60, 235, 730 i 1009) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 15 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Plan miejscowy przewidujący możliwość lokalizacji budynków umożliwia również lokalizację mikroinstalacji w rozumieniu art. 2 pkt 19 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2018 r. poz. 2389 oraz z 2019 r. poz. 42, 60, 730 i ...), zwaną dalej „ustawą o odnawialnych źródłach energii”, również w przypadku innego przeznaczenia terenu niż produkcyjne, chyba że ustalenia planu miejscowego zakazują lokalizacji takich instalacji.”;

2) w art. 61 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Przepisów ust. 1 pkt 1 i 2 nie stosuje się do linii kolejowych, obiektów liniowych i urządzeń infrastruktury technicznej, a także instalacji odnawialnego źródła energii w rozumieniu art. 2 pkt 13 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii.”.

Art. 5. W ustawie z dnia 20 maja 2016 r. o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 654) w art. 13 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Do pozwoleń na budowę dotyczących elektrowni wiatrowych, dla których nie wydano decyzji o pozwolenie na użytkowanie w terminie, o którym mowa w ust. 2, stosuje się przepis art. 37 ust. 2 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane, przyjmując, że terminy w nim określone liczy się od dnia upływu terminu, o którym mowa w ust. 2.”.

Art. 6. 1. Przedsiębiorstwa energetyczne dostosują postanowienia umów zawartych z prosumentami energii odnawialnej, obowiązujących w dniu wejścia w życie niniejszej

ustawy, do art. 4 ust. 5 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w terminie do 3 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Przedsiębiorstwa energetyczne dostosują postanowienia umów zawartych z prosumentami energii odnawialnej oraz wytwórcami energii elektrycznej w instalacjach odnawialnego źródła energii, obowiązujących w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy, do art. 9g ust. 6b ustawy zmienianej w art. 3, w terminie do 3 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 7. Do wniosków o zawarcie umów o świadczenie usług dystrybucji energii elektrycznej złożonych do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy oraz do zawartych do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy umów na świadczenia takich usług przepis art. 4 ust. 13 i art. 41 ust. 19a ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się z zastrzeżeniem, że terminy określone w tych przepisach liczy się od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 8. Przepis art. 22 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się po raz pierwszy do sprawozdań kwartalnych składanych za I kwartał 2020 r.

Art. 9. Przepis art. 31 ust. 4 ustawy zmienianej w art. 1 stosuje się do decyzji, o których mowa w art. 30 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, wydanych po dniu wejścia w życie art. 31 ust. 4 ustawy zmienionej w art. 1.

Art. 10. W 2020 r. wielkość udziału, o którym mowa w art. 59:

- 1) pkt 1 ustawy zmienianej w art. 1 - wynosi 19,50%;
- 2) pkt 2 ustawy zmienianej w art. 1 - wynosi 0,50%.

Art. 11. Przepis art. 70e ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się także do instalacji, dla których deklaracje, o których mowa w art. 70b ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, zostały złożone do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 12. 1. Maksymalna ilość energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, która może zostać sprzedana w drodze aukcji w 2019 r. przez wytwórców, którzy złożyli deklarację o przystąpieniu do aukcji, o której mowa w art. 71 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w instalacjach odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie większej niż 1 MW, o których mowa w art. 77 ust. 5:

- 1) pkt 2–4a i 8–13 ustawy zmienianej w art. 1, wynosi 1 120 000 MWh, a jej wartość wynosi 694 400 000 zł;
- 2) pkt 5, 15, 18, 20 i 23 ustawy zmienianej w art. 1, wynosi 1 475 211 MWh, a jej wartość wynosi 811 366 050 zł;
- 3) pkt 1, 1a, 6 i 6a ustawy zmienianej w art. 1, wynosi 1 149 296 MWh, a jej wartość wynosi 838 986 080 zł;
- 4) pkt 16 i 21 ustawy zmienianej w art. 1, wynosi 0 MWh, a jej wartość wynosi 0 zł;
- 5) pkt 24 ustawy zmienianej w art. 1, wynosi 0 MWh, a jej wartość wynosi 0 zł.

2. Maksymalna ilość energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, która może zostać sprzedana w drodze aukcji w 2019 r. przez wytwórców, którzy złożyli deklarację o przystąpieniu do aukcji, o której mowa w art. 71 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w instalacjach odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej większej niż 1 MW, o których mowa w art. 77 ust. 5:

- 1) pkt 8–14 ustawy zmienianej w art. 1, wynosi 34 000 000 MWh, a jej wartość wynosi 20 740 000 000 zł;
- 2) pkt 15, 19, 20 i 23 ustawy zmienianej w art. 1, wynosi 0 MWh, a jej wartość wynosi 0 zł;
- 3) pkt 7 i 7a ustawy zmienianej w art. 1, wynosi 3 433 219 MWh, a jej wartość wynosi 2 197 260 000 zł;
- 4) pkt 17 i 22 ustawy zmienianej w art. 1, wynosi 0 MWh, a jej wartość wynosi 0 zł;
- 5) pkt 25 ustawy zmienianej w art. 1, wynosi 0 MWh, a jej wartość wynosi 0 zł.

3. Maksymalna ilość energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, która może zostać sprzedana w drodze aukcji w 2019 r. przez wytwórców, którzy uzyskali zaświadczenie o dopuszczeniu do aukcji, o którym mowa w art. 76 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, oraz wytworzyli energię elektryczną po raz pierwszy po dniu zamknięcia sesji aukcji w instalacjach odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie większej niż 1 MW, o których mowa w art. 77 ust. 5:

- 1) pkt 2–4a i 8–13 ustawy zmienianej w art. 1, wynosi 0 MWh, a jej wartość wynosi 0 zł;

- 2) pkt 5, 15, 18, 20 i 23 ustawy zmienianej w art. 1, wynosi 140 400 MWh, a jej wartość wynosi 71 280 000 zł;
- 3) pkt 1, 1a, 6 i 6a ustawy zmienianej w art. 1, wynosi 1 341 821 MWh, a jej wartość wynosi 939 274 880 zł;
- 4) pkt 16 i 21 ustawy zmienianej w art. 1, wynosi 11 445 000 MWh, a jej wartość wynosi 4 213 650 000 zł;
- 5) pkt 24 ustawy zmienianej w art. 1, wynosi 0 MWh, a jej wartość wynosi 0 zł.

4. Maksymalna ilość energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, która może zostać sprzedana w drodze aukcji w 2019 r. przez wytwórców, którzy uzyskali zaświadczenie o dopuszczeniu do aukcji, o którym mowa w art. 76 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, oraz wytworzyli energię elektryczną po raz pierwszy po dniu zamknięcia sesji aukcji w instalacjach odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej większej niż 1 MW, o których mowa w art. 77 ust. 5:

- 1) pkt 8–14 ustawy zmienianej w art. 1, wynosi 14 910 000 MWh, a jej wartość wynosi 5 577 600 000 zł;
- 2) pkt 15, 19, 20 i 23 ustawy zmienianej w art. 1, wynosi 594 000 MWh, a jej wartość wynosi 285 120 000 zł;
- 3) pkt 7 i 7a ustawy zmienianej w art. 1, wynosi 1 170 000 MWh, a jej wartość wynosi 678 600 000 zł;
- 4) pkt 17 i 22 ustawy zmienianej w art. 1, wynosi 113 970 000 MWh, a jej wartość wynosi 32 577 000 000 zł;
- 5) pkt 25 ustawy zmienianej w art. 1, wynosi 0 MWh, a jej wartość wynosi 0 zł.

5. Maksymalna ilość energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, która może zostać sprzedana w drodze aukcji w 2019 r. przez wytwórców, którzy uzyskali zaświadczenie o dopuszczeniu do aukcji, o którym mowa w art. 76 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w zmodernizowanych instalacjach odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie większej niż 1 MW, o których mowa w art. 77 ust. 5:

- 1) pkt 2–4a i 8–13 ustawy zmienianej w art. 1, wynosi 0 MWh, a jej wartość wynosi 0 zł;
- 2) pkt 5, 15, 18, 20 i 23 ustawy zmienianej w art. 1, wynosi 0 MWh, a jej wartość wynosi 0 zł;
- 3) pkt 1, 1a, 6 i 6a ustawy zmienianej w art. 1, wynosi 0 MWh, a jej wartość wynosi 0 zł;
- 4) pkt 16 i 21 ustawy zmienianej w art. 1, wynosi 0 MWh, a jej wartość wynosi 0 zł;
- 5) pkt 24 ustawy zmienianej w art. 1, wynosi 0 MWh, a jej wartość wynosi 0 zł.

6. Maksymalna ilość energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, która może zostać sprzedana w drodze aukcji w 2019 r. przez wytwórców, którzy uzyskali zaświadczenie o dopuszczeniu do aukcji, o którym mowa w art. 76 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w zmodernizowanych instalacjach odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej większej niż 1 MW, o których mowa w art. 77 ust. 5:

- 1) pkt 8–14 ustawy zmienianej w art. 1, wynosi 0 MWh, a jej wartość wynosi 0 zł;
- 2) pkt 15, 19, 20 i 23 ustawy zmienianej w art. 1, wynosi 0 MWh, a jej wartość wynosi 0 zł;
- 3) pkt 7 i 7a ustawy zmienianej w art. 1, wynosi 0 MWh, a jej wartość wynosi 0 zł;
- 4) pkt 17 i 22 ustawy zmienianej w art. 1, wynosi 0 MWh, a jej wartość wynosi 0 zł;
- 5) pkt 25 ustawy zmienianej w art. 1, wynosi 0 MWh, a jej wartość wynosi 0 zł.

Art. 13. 1. W 2019 r. do aukcji ogłaszanych, organizowanych i przeprowadzanych przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy nie stosuje się przepisów art. 78 ust. 6, art. 79 ust. 1, 4 i 7 oraz art. 81 ust. 7 i 8 ustawy zmienianej w art. 1. Do wytwórców energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w instalacjach odnawialnych źródeł energii, których oferty wygrały aukcje rozstrzygnięte przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy art. 79 ust. 9-12 oraz art. 92 ust. 6 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, z zastrzeżeniem art. 26.

2. Ogłoszenie o aukcji, o której mowa w ust. 1, oprócz danych określonych w art. 78 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1, zawiera także informacje o miejscu i sposobie składania ofert, z uwzględnieniem możliwości wykorzystania funkcji systemu, o którym mowa w art. 78 ust. 6 ustawy zmienianej w art. 1.

3. Wytwórcy podpisują oferty, pod rygorem nieważności, podpisem własnoręcznym albo kwalifikowanym podpisem elektronicznym, albo podpisem zaufanym, albo podpisem osobistym, zgodnie z zasadami określonym w regulaminie aukcji, o którym mowa w art. 78 ust. 9 ustawy zmienianej w art. 1.

4. Ofertę opatruje się datą oraz godziną jej złożenia z dokładnością do co najmniej jednej minuty, a także nadaje się jej, zgodnie z kolejnością, indywidualny numer wpływu, stanowiący unikalny identyfikator danej oferty.

5. Oferty podlegają odrzuceniu, jeżeli:

- 1) nie zostały złożone w sposób, o którym mowa w ust. 2, lub
- 2) nie spełniają wymagań określonych w art. 79 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1 lub w art. 79 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, lub

- 3) zawierają dane niezgodne z potwierdzeniem, o którym mowa w art. 71 ust. 4 ustawy zmienianej w art. 1, lub
- 4) zawierają dane niezgodne z uzyskanym zaświadczeniem, o którym mowa w art. 76 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1.

6. Oferta złożona w aukcji, o której mowa w ust. 1, wiąże uczestnika aukcji i nie może zostać zmodyfikowana ani wycofana.

7. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki przekazuje ministrowi właściwemu do spraw energii informację, w postaci elektronicznej, o wyniku aukcji albo o jej unieważnieniu, w terminie 14 dni od dnia jej rozstrzygnięcia lub unieważnienia.

8. Informacja, o której mowa w ust. 7, zawiera:

- 1) wykaz ofert, które wygrały daną aukcję, w tym:
 - a) wskazanie wytwórców, których oferty wygrały aukcję,
 - b) informację o:
 - cenie w złotych z dokładnością do jednego grosza za 1 MWh, po której energia elektryczna wytworzona z odnawialnych źródeł energii została sprzedana w drodze aukcji przez poszczególnych wytwórców oraz cenie skorygowanej podanej w oświadczeniu, o którym mowa w art. 79 ust. 3 pkt 9 ustawy zmienianej w art. 1, wyrażonej w złotych z dokładnością do jednego grosza za 1 MWh,
 - ilości w MWh i wartości w złotych, z dokładnością do jednego grosza, sprzedanej w drodze aukcji energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii przez poszczególnych wytwórców, z uwzględnieniem podziału na kolejne następujące po sobie lata kalendarzowe, albo
- 2) wskazanie przyczyn unieważnienia aukcji.

Art. 14. Zaświadczenia wydane na podstawie art. 70b ust. 6 oraz art. 76 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, zachowują ważność na okres, na który zostały wydane.

Art. 15. Do wytwórców, którzy do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy złożyli oświadczenia na podstawie art. 72a ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, stosuje się przepis art. 84 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 16. W 2019 r. w sprawach prowadzonych na podstawie art. 75 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1 wszczętych a nie zakończonych do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy przepisu art. 75 ust. 6 ustawy zmienianej w art. 1 nie stosuje się do umów o przyłączenie do sieci przesyłowych lub dystrybucyjnych instalacji odnawialnego źródła energii.

Art. 17. 1. Do wytwórców energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w instalacjach odnawialnych źródeł energii, których oferty wygrały aukcje rozstrzygnięte przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym.

2. Do wytwórców energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w instalacjach odnawialnych źródeł, których oferty wygrały aukcje rozstrzygnięte przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, którzy dokonali sprzedaży energii elektrycznej w ramach aukcji poniżej 85% ilości tej energii określonej w ofercie, w okresach rozliczeniowych wskazanych w art. 83 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1, stosuje się przepis art. 168 pkt 15 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

3. Wytwórca energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w instalacjach odnawialnych źródeł energii, którego oferta wygrała aukcję rozstrzygniętą przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, przed upływem terminu określonym w zobowiązaniu złożonym zgodnie z art. 79 ust. 3 pkt 8 lit. a ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, może zmienić termin sprzedaży po raz pierwsze energii wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii, określając ten termin zgodnie z art. 79 ust. 3 pkt 8 lit. a ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

4. Do wytwórców energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w instalacjach odnawialnych źródeł energii, których oferty wygrały aukcje rozstrzygnięte przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy art. 79 ust. 9-12 oraz art. 92 ust. 6 pkt 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, z zastrzeżeniem art. 26.

Art. 18. 1. Gwarancje pochodzenia wydane do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy zachowują ważność przez okres na jaki zostały wydane.

2. Do postępowań o wydanie gwarancji pochodzenia, wszczętych i niezakończonych do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 19. Przepisy art. 128 ust. 4 i 4a ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się po raz pierwszy do analiz sporządzanych za okres rozpoczynający się dnia 1 stycznia 2020 r.

Art. 20. Wniosek o którym mowa w art. 184d ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1 wytwórca może złożyć w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 21. 1. W sprawach wszczętych i niezakończonych do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy dotyczących zgłoszenia przyłączenia mikroinstalacji, o którym mowa w art. 7 ust. 8d⁴ ustawy zmienianej w art. 3, stosuje się przepis art. 7 ust. 8d⁵ ustawy zmienianej w art. 3, w brzmieniu dotychczasowym.

2. W sprawach o wydanie warunków przyłączenia mikroinstalacji do sieci wszczętych i niezakończonych do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepis art. 7 ust. 8g ustawy zmienianej w art. 3, w brzmieniu dotychczasowym.

Art. 22. 1. Do spraw o udzielenie koncesji na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania energii elektrycznej w instalacjach odnawialnego źródła energii wszczętych a nie zakończonych do dnia wejścia w życie art. 32 ust. 1a ustawy zmienianej w art. 3, stosuje się przepis art. 32 ustawy zmienianej w art. 3, w brzmieniu dotychczasowym.

2. Do spraw o udzielenie koncesji na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania energii elektrycznej w instalacjach odnawialnego źródła energii wszczętych:

- 1) po dniu wejścia w życie art. 32 ust. 1a ustawy zmienianej w art. 3, oraz
 - 2) w okresie ważności promesy koncesji udzielonej na tą działalność
- stosuje się przepis art. 32 ustawy zmienianej w art. 3, w brzmieniu dotychczasowym.

Art. 23. Do taryf dla ciepła zatwierdzonych przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy i do tego dnia nie ogłoszonych stosuje się przepis art. 47 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 3, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 24. Dotychczasowe przepisy wydane na podstawie art. 60 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 60 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż do dnia 31 grudnia 2019 r.

Art. 25. 1. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 9 ust. 3 i 4 ustawy zmienianej w art. 3, zachowują moc do dnia wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 9 ust. 3 i 4 ustawy zmienianej w art. 3, jednak nie dłużej niż 36 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy i mogą być zmieniane.

2. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 31f ust. 2 ustawy zmienianej w art. 3, w brzmieniu dotychczasowym, zachowują moc do dnia wejścia w życie

przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 31f ust. 2 ustawy zmienianej w art. 3, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 26. Przepisów art. 39 ust. 4, art. 39a ust. 4, art. 70a ust. 2 i 4, art. 70f ust. 1, art. 72a ust. 7, art. 74 ust. 1, art. 79 ust. 9-12, art. 92 ust. 6 i 6a, art. 93 ust. 12 oraz art. 93a ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie stosuje się do dnia wydania pozytywnej decyzji Komisji Europejskiej o zgodności pomocy publicznej przewidzianej w tych przepisach z rynkiem wewnętrznym albo uznania przez Komisję Europejską, że zmiany w tych przepisach nie stanowią nowej pomocy publicznej.

Art. 27. 1. Maksymalny limit wydatków z budżetu państwa przeznaczonych na wykonywanie zadań Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki przeznaczonych na funkcjonowanie Internetowej Platformy Aukcyjnej, o której mowa w art. 78 ust. 6 ustawy zmienianej w art. 1, wynikających z niniejszej ustawy wynosi w roku:

- 1) 2019 r. – 500 000 zł;
- 2) 2020 r. – 2 500 000 zł;
- 3) 2021 r. – 300 000 zł;
- 4) 2022 r. – 300 000 zł;
- 5) 2023 r. – 300 000 zł;
- 6) 2024 r. – 300 000 zł;
- 7) 2025 r. – 300 000 zł;
- 8) 2026 r. – 300 000 zł;
- 9) 2027 r. – 300 000 zł;
- 10) 2028 r. – 300 000 zł.

2. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki monitoruje wykorzystanie limitu wydatków, o którym mowa w ust. 1, oraz wdraża mechanizmy korygujące, o których mowa w ust. 3.

3. W przypadku przekroczenia lub zagrożenia przekroczenia przyjętego na dany rok budżetowy maksymalnego limitu wydatków określonego w ust. 1 oraz w przypadku gdy wielkość wydatków po pierwszym półroczu danego roku budżetowego wyniesie więcej niż 65% limitu wydatków przewidzianych na dany rok, dysponent środków stosuje mechanizm korygujący polegający na obniżeniu kosztów realizacji zadań, o których mowa w ust. 1.

4. W przypadku gdy wielkość wydatków w poszczególnych miesiącach jest zgodna z planem finansowym, przepisu ust. 3 nie stosuje się.

Art. 28. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem:

1) art.1 pkt 1 lit. a, pkt 10 lit. b oraz pkt 29 lit. a i art. 3 pkt 11, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2020 r.;

2) art. 1 pkt 3 lit. e w zakresie dodawanego art. 4 ust. 14, art. 3 pkt 5 oraz art. 21, które wchodzi w życie po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia.

Uzasadnienie

Potrzeba i cel wydania ustawy

Celem niniejszego projektu (nr w wykazie prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów UD477) jest realizacja dodatkowych działań zmierzających do osiągnięcia celu 15% udziału energii ze źródeł odnawialnych w końcowym zużyciu energii brutto do 2020 r.

Celem proponowanych rozwiązań jest również zwiększenie bezpieczeństwa energetycznego, czego skutkiem powinno być w perspektywie długofalowej zapewnienie stałego dostępu do energii dla odbiorców końcowych, przy jednoczesnym utrzymaniu się cen energii na możliwie niskim poziomie.

Jednocześnie nowelizacja umożliwi przeprowadzenie aukcji na zakup energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii (OZE), będącej przedmiotem sprzedaży w aukcjach w 2019 roku, poprzez wskazanie w przepisach przejściowych jej maksymalnych ilości i wartości.

Przygotowane zmiany w treści nowelizacji ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2018 r. poz. 2389 i 2245 oraz z 2019 r. poz. 42, 60 i 730) (ustawa OZE) wychodzą naprzeciw oczekiwaniom społecznym oraz oczekiwaniom przedsiębiorców, które kierowane były do Ministerstwa Energii w związku ze wzrostem cen energii elektrycznej.

Należy podkreślić, iż przedstawione zmiany doprecyzowują przepisy ustawy OZE w zakresie instrumentów rynkowych takich jak aukcje czy procedury przetargowe zgodne z zasadami konkurencji otwartej dla wszystkich producentów wytwarzających energię elektryczną z OZE, konkurujących ze sobą na równych warunkach, które powinny zasadniczo zapewnić ograniczenie uzyskanej dotacji do minimum.

Projekt umożliwia realizację celów *Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych*. Ponadto, przyjęcie przepisów projektu spowoduje usunięcie pojawiających się wątpliwości interpretacyjnych prawnych i redakcyjnych w różnych obszarach ustawy OZE. Zamierzeniem przedmiotowego projektu jest, między innymi:

- 1) doprecyzowanie przepisów z uwagi na wnioski jakie zostały zgłoszone po przeprowadzeniu pierwszej, tak szerokiej technologicznie aukcji dla OZE w 2018

roku. Celem przedmiotowej interwencji regulacyjnej jest też dookreślenie wybranych zagadnień ustawy OZE oraz elementów rozliczenia ujemnego oraz dodatniego salda z operatorem rozliczeń. Przewidywanym efektem jest wyeliminowanie niepewności po stronie przedsiębiorców uczestniczących w systemie aukcyjnym,

- 2) wprowadzenie przepisów wzmacniających mechanizm gwarancji pochodzenia z uwagi na występujące obecnie zjawisko ograniczeń w odniesieniu do możliwości prowadzenia obrotu gwarancjami pochodzenia na rynku międzynarodowym oraz potrzebę uszczelnienia procedur w zakresie umarzania gwarancji pochodzenia przedkładanych odbiorcom końcowym. Przewidywanym rezultatem jest wzmocnienie wiarygodności polskich gwarancji pochodzenia i ich uznawanie na zasadzie wzajemności w obrocie z innymi państwami członkowskimi Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej, państwami członkowskimi Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stronami umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub państwami członkowskim Wspólnoty Energetycznej,
- 3) konieczne jest dokonanie technicznych zmian usprawniających działanie systemu aukcyjnego w odniesieniu między innymi do procesów realizowanych po złożeniu ofert aukcyjnych, w tym możliwości modyfikowania ofert, czy określenia terminu obligującego Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki („URE”) do ogłoszenia wyników przeprowadzonych aukcji. Wybrane zmiany umożliwią bardziej precyzyjne określenie daty pierwszej sprzedaży energii elektrycznej do sieci w ramach systemu aukcyjnego, a co za tym idzie, precyzyjne określenie poziomu opłaty OZE w danym roku kalendarzowym,
- 4) likwidacja wątpliwości interpretacyjnych wynikających z procedury dopuszczenia do aukcji instalacji wytwarzających energię przed dniem ogłoszenia aukcji,
- 5) rozwiązanie problemu zbyt krótkiego okresu obowiązywania umów przyłączeniowych, determinujących krąg podmiotów dopuszczonych do udziału w aukcji, a tym samym ryzyko braku zaistnienia warunków konkurencyjności we wszystkich koszykach aukcyjnych. Interwencja legislacyjna ma na celu umożliwienie przedłużenia obowiązywania umów przyłączeniowych dla istniejących projektów OZE
- 6) wprowadzenie w przepisie przejściowym przepisów określających maksymalną ilość i wartość energii elektrycznej, materializując podstawę do przeprowadzenia aukcji w 2019 roku,
- 7) wprowadzenie przepisów wspierających rozwój prosumenckiego wytwarzania energii elektrycznej.

Zaproponowane zmiany wychodzą naprzeciw oczekiwaniom społecznym oraz oczekiwaniom mikro i małych przedsiębiorców, stanowiąc istotne rozwiązania w szczególności dla wytwórców energii z OZE, oraz całej branży działającej na rzecz rozwoju instalacji OZE – producenci urządzeń, projektanci i instalatorzy, podmioty finansujące przedmiotowe inwestycje.

Jak wynika z opublikowanego przez Najwyższą Izbę Kontroli (dalej: „NIK”) raportu pn. *Rozwój sektora odnawialnych źródeł energii* (dalej: „raport NIK”), w przypadku niezrealizowania do 2020 r. obowiązkowego minimalnego udziału energii z OZE w całkowitym zużyciu energii brutto na poziomie 15%, Polska stanęłaby przed koniecznością dokonania statystycznego transferu energii z OZE z państw członkowskich Unii Europejskiej dysponujących nadwyżką tej energii. Jak wskazuje NIK, koszty tego transferu mogą wynieść nawet 8 miliardów zł.

Realizacja aukcji w bieżącym roku kalendarzowym zakładająca przyrost nowych mocy wytwórczych w wymiarze sumarycznym 3 414 MW różnych rodzajów OZE (z przeważającym udziałem lądowej energetyki wiatrowej oraz instalacji PV), pozwoli uzyskać roczną produkcję energii elektrycznej w wysokości 9,176 TWh. Istniejące moce wytwórcze z OZE, prognozowana produkcja z instalacji które wygrały przeprowadzone dotychczas aukcje oraz planowane wolumeny dla aukcji jakie zostaną przeprowadzone w bieżącym roku, dadzą wynik o łącznej mocy instalacji na poziomie 13 657 MW z odnawialnych źródeł energii. Źródła te pozwolą na zabezpieczenie jeszcze w 2019 roku docelowej sumarycznej produkcji rocznej na poziomie 35,339 TWh. Powyższe w przewidywanym wymiarze rocznej konsumpcji energii elektrycznej w 2020 roku na poziomie 183,730 TWh, daje udział OZE na poziomie 19,23%, wobec wymaganego poziomu 19,1%.

Przedmiotowy projekt ustawy wpisuje się we wnioski przedstawione w raporcie NIK, zgodnie z którymi stosowane rozwiązania prawne i organizacyjne powinny przyczyniać się do zwiększania bezpieczeństwa i przewidywalności zasad realizacji inwestycji. Projekt znajduje pozytywne przełożenie na rozwój odnawialnych źródeł energii w Polsce, usprawniając oraz programując istniejące instrumenty oraz systemy wsparcia. Przyczynia się do tworzenia stabilnego otoczenia prawnego, stanowiąc podstawę, w oparciu o którą potencjalni inwestorzy z odpowiednim wyprzedzeniem i dysponując kompletną wiedzą mogą warunkować uczestnictwo w aukcyjnym systemie wsparcia. Projekt przewiduje również rozwiązania mające na celu zwiększenie elastyczności systemu, oraz co istotne, alokację wolumenów obejmującą poszczególne technologie realizowane w oparciu o występujące na rynku trendy, korelując z faktycznym potencjałem i zapotrzebowaniem jego uczestników. Projekt przyczyniając się do dalszej harmonizacji otoczenia prawnego i rynku OZE stanowi silny bodziec do jego rozwoju, tym samym mitygując potencjalne negatywne skutki niezrealizowania celu OZE.

Przyrost mocy w OZE po aukcji w 2019 r.

Rodzaje OZE (MW)	Istniejące (Świadectwa Pochodzenia) - 2017	w tym, istniejące migracja (2018)	Planowane moce po rozstrzygnięciu aukcji w 2018 r.	Nowe (2019)	Razem (2+3)	Razem (2+3+4)
1	2		3	4	5	6
Elektrownie wodne	988		12	14	1 001	1 014
Elektrownie wiatrowe lądowe powyżej 1 MW	5 849		1 144	2 500	6 999	9 493
Elektrownie wiatrowe lądowe do 1 MW			6	10		16
PV	104		514	750	618	1 368
Biomasa	1 362		-	110	1 362	1 472
Biogaz (rolniczy i pozostały)	235	35,124	29	30	264	294
Elektrownie wiatrowe morskie	-			-	-	
Suma	8 538		1 705	3 414	10 243	13 657

Przyrost energii w OZE po aukcji w 2019 r.

Rodzaje OZE (MWh)	Istniejące (Świadectwa Pochodzenia)	w tym, istniejące migracja (2018)	Planowana produkcja po rozstrzygnięciu aukcji w 2018 r.	Nowe (2019)	Razem (2+3)	Razem (2+3+4)
1	2		3	4	5	6
Elektrownie wodne	2 217 457	-	43 978	48 960	2 261 435	2 310 395
Elektrownie wiatrowe lądowe	12 402 995	-	3 448 575	7 528 000	15 851 570	23 379 570
PV	78 286	-	503 774	833 000	582 060	1 415 060
Biomasa	5 730 090	-	-	994 000	5 730 090	6 724 090
Biogaz (rolniczy i pozostały)	973 926	262 431	223 977	312 600	1 197 903	1 510 503
Elektrownie wiatrowe morskie	-		-	-	-	-
Suma	21 402 753	262 431	4 220 304	9 716 560	25 623 056	35 339 616

Prognozowane oddziaływanie na poszczególne grupy interesariuszy

Na potrzeby niniejszego projektu interesariusze to osoby, instytucje lub ich grupy, które są w strefie bezpośredniego lub pośredniego oddziaływania projektu lub które mogą mieć udział w projekcie i wpływać, pozytywnie lub negatywnie, na jego rezultaty.

Przewidywane skutki wprowadzenia regulacji w podziale na grupy interesariuszy:

- 1) społeczne – w związku z licznymi wątpliwościami w zakresie zmienianych przepisów prawnych, wejście w życie proponowanej regulacji spowoduje podniesienie stopnia zaufania obywateli do państwa;
- 2) gospodarcze – wejście w życie projektowanej regulacji przyczyni się do utwierdzenia przedsiębiorców w zakresie proponowanych stabilnych i jasnych mechanizmów wsparcia energii z OZE;

- 3) finansowe – wejście w życie projektowanej regulacji powodować będzie konieczność poniesienia wydatków z budżetu państwa w zakresie wydatków przeznaczonych na wykonywanie zadań Prezesa URE w obszarze rozwoju Internetowej Platformy Aukcyjnej. Wejście w życie projektowanej regulacji nie będzie powodować konieczności poniesienia wydatków z budżetu jednostek samorządu terytorialnego;

Poza wyżej wymienionym wydatkiem, przedkładana regulacja nie nakłada ani na jednostki samorządu terytorialnego ani na budżet państwa innych dodatkowych zobowiązań finansowych, jednakże dodatkowe możliwości rozwoju gospodarczego i aktywizacji lokalnych społeczności mogą przyczynić się do wzrostu gospodarczego i zwiększenia dochodów do budżetu państwa z tytułu nowych inwestycji;

- 4) prawne – wejście w życie projektowanej regulacji nie wprowadza nowych obowiązków prawnych w zakresie koncesji.

Wszystkie podmioty w ramach systemu aukcyjnego, działające w sektorze wytwarzania energii ze źródeł odnawialnych, będą musiały dostosować się do nowych zasad systemu aukcyjnego, który promować będzie przede wszystkim inwestycje w mniejsze instalacje odnawialnych źródeł energii, wykorzystujących lokalnie dostępne surowce energetyczne.

Projekt oddziałuje na następujące grupy społeczne:

1. małe i średnie przedsiębiorstwa: proponowane rozwiązania sprzyjać będą głównie sektorowi MŚP, który z uwagi na lokalny charakter oddziaływania, prawdopodobnie lepiej będzie się mógł zaadaptować do nowego systemu aukcyjnego. Projektowana regulacja zakłada rozwój inwestycji OZE przez małych i średnich przedsiębiorców. Przyjmując za kryterium identyfikacyjne skalę realizowanej inwestycji, założyć można, iż planowane do przeprowadzenia w 2019 roku aukcje OZE w koszykach do 1 MW przeznaczone będą dla inwestycji realizowanych przez te podmioty. Mając na uwadze powyższe, zgodnie z przyjętymi założeniami, planowane jest przeznaczenie następujących ilości i wartości:

Sumaryczna ilość energii w MWh	15 104 400,00
Sumaryczna wartość energii w PLN	6 487 230 000,00
Sumaryczna wartość pomocy publicznej w PLN	3 194 470 800,00

2. odbiorcy końcowi energii elektrycznej: partycypują w opłacie OZE stanowiącej pozycję na ich rachunkach za konsumpcję energii elektrycznej. Konieczne jest w tym miejscu wskazanie, iż w bieżącym roku kalendarzowym, podobnie jak w roku 2018, poziom tej opłaty ustalany przez Prezesa URE utrzymuje się na poziomie 0 zł. Istniejący stan wynika

z konieczności konsumpcji środków zgromadzonych w latach ubiegłych. Przedstawiony poniżej efektywny system dystrybucji pomocy publicznej umożliwi utrzymanie obciążeń odbiorów końcowych na minimalnym poziomie, niezbędnym dla osiągnięcia wymaganego udziału OZE w miksie energetycznym. Co istotne, w perspektywie cen osiągniętych na aukcjach OZE w 2018 roku oraz średniej rocznej ceny sprzedaży energii elektrycznej na rynku konkurencyjnym w poprzednim roku ogłaszanej przez Prezesa URE (194,30 zł/MWh.⁴⁾) obciążenie dla odbiorów końcowych z tytułu opłaty OZE będzie utrzymywało tendencję spadkową w nadchodzących latach,

3. operatorzy systemów dystrybucyjnych oraz systemu przesyłowego: podmioty te będą zobligowane, na wniosek inwestora do przeprowadzenia procedur aneksowania umów przyłączeniowych w zakresie obowiązujących harmonogramów inwestycyjnych na okres nie dłuższy niż wskazany w projekcie ustawy, oraz okresu maksymalnego, po którym następuje prawo do wypowiedzenia umowy przez operatora,
4. przedsiębiorcy – producenci urządzeń, projektanci i instalatorzy, podmioty finansujące przedmiotowe inwestycje. Istotne, w szczególności dla wytwórców energii z OZE, oraz całej branży działającej na rzecz rozwoju instalacji OZE,
5. rolnicy – przewidywany wolumen w koszyku dla instalacji wytwarzający energię elektryczną z biogazu rolniczego, pozwala prognozować zwiększony popyt na substraty pochodzące z przemysłu rolnego oraz rolno spożywczego. Szacowane zapotrzebowanie na biomase pochodzenia rolniczego (słoma) wynosić będzie 3- 5 mln ton rocznie.

Zestawienie i analiza porównawcza nakładów inwestycyjnych w rozwój generacji z OZE na podstawie historycznej i planowanej sprzedaży energii elektrycznej w aukcjach, przed i po wprowadzeniu projektowanej regulacji.

		2019	2018	Różnica 2019/2018
1.	Maksymalna ilość energii do sprzedaży (MWh)	145 748 400	131 136 000	14 612 400
2.	Maksymalna wartość sprzedaży (PLN)	45 605 550 000	53 529 135 000	-7 923 585 000
3.	Maksymalna wartość pomocy publicznej	13 832 398 800	31 275 355 800	-17 442 957 000

⁴⁾ Informacja Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z 27 marca 2019 r. (nr 20/2019) w sprawie średniej ceny sprzedaży energii elektrycznej na rynku konkurencyjnym za rok 2018, <https://www.ure.gov.pl/pl/urząd/informacje-ogolne/komunikaty-prezesa-ure/8160,Informacja-nr-202019.html>.

	(PLN)			
--	-------	--	--	--

Powyższe dane wskazują na jednoznaczne zwiększenie efektywności wykorzystania budżetu aukcyjnego w 2019 roku względem roku poprzedniego. Na uwagę zasługuje fakt, że w roku 2019, w stosunku do roku poprzedniego planuje się dokonanie zakupu wyraźnie wyższej ilości energii przy jednoczesnym znacznym zmniejszeniu przeznaczanej na ten cel wartości pomocy publicznej. Jednocześnie należy wyjaśnić, iż przewidywane w powyższej tabeli nakłady na rozwój nowych mocy wytwórczych OZE, nie obciążają Skarbu Państwa, ponieważ zgodnie z założeniami zawartymi w przepisach statuujących funkcjonowanie systemu aukcyjnego, środki na pokrycie tych wydatków pochodzą z funduszy zgromadzonych na rachunkach Zarządcy Rozliczeń, które zasilane są z opłaty OZE stanowiącej pozycję na rachunkach za konsumpcję energii elektrycznej przez odbiorców końcowych. Konieczne jest w tym miejscu ponowne podkreślenie, iż w bieżącym roku kalendarzowym, podobnie jak w roku 2018, poziom tej opłaty ustalany przez Prezesa URE utrzymuje się na poziomie 0 zł. Istniejący stan wynika z konieczności konsumpcji środków zgromadzonych w latach ubiegłych.

Projektowana regulacja niesie za sobą konieczność przeprojektowania systemu Internetowej Platformy Aukcyjnej (IPA) pod kątem funkcjonujących danych.

W art. 1, w szczególności:

W pkt 1 wprowadzono zmianę w zakresie definicji biogazu rolniczego poprzez doprecyzowanie, że wyłączony z tej definicji jest również biogaz pozyskany z surowców pochodzących z zakładowych oczyszczalni ścieków. W zakresie definicji hydroenergii

doprecyzowano, iż jest to energia mechaniczna wód. Wprowadzono również definicję prosumenta energii odnawialnej.

W pkt 2 doprecyzowano, że ilekroć w ustawie jest mowa o cenie zakupu energii elektrycznej, stałej cenie zakupu, cenie skorygowanej, cenie wynikającej z oferty lub cenie referencyjnej, należy przez to rozumieć ceny netto, tj. niezawierające kwoty podatku od towarów i usług.

W pkt 3 - 6 zmodyfikowano zasady stosowania podstawowego instrumentu wsparcia dedykowanego prosumantom energii odnawialnej, regulując kwestię rozliczania energii zużywanej na własne potrzeby z możliwością częściowego „zmagazynowania” wprowadzonych do sieci nadwyżek energii elektrycznej oraz modyfikując cykle, w których rozliczanie następuje.

W pkt 7 dotyczącym zmiany w art. 22 ust. 1 wprowadzono zmianę zakresu sprawozdań kwartalnych przekazywanych przez operatorów systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego oraz operatorów systemu dystrybucyjnego gazowego do Dyrektora Generalnego KOWR. Zmiana stanowi konsekwencję wejścia w życie ustawy z dnia 22 czerwca 2016 r. o zmianie ustawy o odnawialnych źródłach energii oraz niektórych innych ustaw

i zniesienia obowiązku informowania operatorów przez wytwórców energii elektrycznej z biogazu rolniczego w mikroinstalacji i wytwórców biogazu rolniczego w mikroinstalacji biogazu rolniczego o danych ujętych w art. 22 ust. 1 ustawy OZE.

Zmiana w pkt 8 jest konsekwencją zmiany w pkt 1 w zakresie dodania definicji prosumenta energii odnawialnej.

Zmiana w pkt 9 w zakresie uchylenia art. 24 ust. 3 stanowi konsekwencję wejścia w życie Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1504 z dnia 2 października 2018 r. uchylającego rozporządzenie (UE) nr 256/2014 w sprawie zgłaszania Komisji projektów inwestycyjnych dotyczących infrastruktury energetycznej w Unii Europejskiej.

W pkt 10 dotyczącym zmiany w art. 31 ust. 3 doprecyzowano, że Dyrektor Generalny KOWR informuje sprzedawcę zobowiązanego o wykreśleniu wytwórcy wykonującego działalność gospodarczą w zakresie biogazu rolniczego z rejestru wytwórców biogazu rolniczego

w terminie 14 dni od dnia wykreślenia wytwórcy z tego rejestru. W dodanym art. 31 ust. 4 doprecyzowano, że instalacja odnawialnego źródła energii służąca do wykonywania działalności gospodarczej objętej decyzją, o której mowa w art. 30 ust. 1, może ponownie służyć wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie biogazu rolniczego nie wcześniej niż po upływie 3 lat od dnia wydania tej decyzji.

W pkt 11 i 12 dotyczących zmiany art. 39 oraz art. 39a, doprecyzowano iż zwaloryzowana wartość pomocy inwestycyjnej dotyczy pomocy udzielonej od dnia 1 października 2005 r. zgodnie z systematyką zastosowaną w całym dokumencie ustawy zmienianej.

W zakresie pkt 13 dotyczącego zmiany art. 40, wydłużono okres obowiązywania systemu wsparcia o niezbędny okres od wygrania aukcji do realizacji projektu, ujednolicając okres wsparcia dla instalacji do 30 czerwca 2039 r. Doprecyzowano również, że sprzedawcą dokonującym rozliczenia na podstawie umowy kompleksowej, wybranym przez prosumenta energii odnawialnej może być także sprzedawca zobowiązany.

W zakresie zaproponowanej zmiany w pkt 14 dotyczącej art. 41 doprecyzowano, że mechanizm przewidziany w ust 1 dotyczy przedsiębiorców niekorzystających z rozliczenia zgodnie z art. 4 ust. 1. W dodanych art. 41 ust. 1 pkt 1a i 1b wskazano, że sprzedawca zobowiązany ma obowiązek zakupu energii elektrycznej, o której mowa w art. 41 ust. 1 chyba, że zakupu dokonuje sprzedawcę wybrany przez podmiot wskazany w ust. 1. Dodatkowo, w zakresie art. 41 ust. 7 pkt 1, skorygowano i ujednolicono graniczny poziom mocy zainstalowanej mikroinstalacji, który nie może zostać przekroczony w przypadku przeprowadzenia modernizacji takiej instalacji. Zmiana w zakresie dodawanego ust. 19a reguluje kwestie zawierania umów o świadczeniu usług dystrybucji lub zmiany umów już zawartych, pomiędzy operatorami systemów dystrybucyjnych elektroenergetycznych a wybranym sprzedawcą, o którym mowa w art. 41 ust. 1a.

W zakresie pkt 15 dotyczącego zmiany art. 42, wydłużono okres obowiązywania systemu wsparcia, ujednolicając okres wsparcia dla instalacji do 30 czerwca 2039 r.

W pkt 16, dotyczącym art. 60, zmieniono zakres delegacji ustawowej udzielonej Ministrowi właściwemu do spraw energii, wskazując, iż wielkość udziału obowiązkowego, o którym mowa w art. 59 pkt 1 lub 2, może zostać zmieniona w drodze rozporządzenia na kolejny rok lub lata

kalendarzowe. Wprowadzana zmiana pozwoli na precyzyjne dostosowywanie poziomu obowiązku do bieżącego poziomu podaży świadectw pochodzenia.

W pkt 17, dotyczącym art. 60a, w dodawanym ust. 2a uregulowano sytuację prawną sektora leśno-drzewnego utrzymując na poziomie ustawy uprawnienie do wykorzystywania odpadów i pozostałości powstających podczas produkcji do celu wytwarzania energii w miejscu powstania tych odpadów i pozostałości.

W art. 60a ust. 3 zmieniono termin, do którego minister właściwy do spraw energii może określić, poziom udziału biomasy pochodzenia rozlicznego w łącznej masie spalanej w instalacjach spalania wielopaliwowego, dedykowanych instalacjach spalania wielopaliwowego, układach hybrydowych oraz dedykowanych instalacjach spalania biomasy, jak również doprecyzowano, iż wielkość udziału zostaje określona na kolejny rok.

W pkt 18 dotyczącym zmian w art. 70a, doprecyzowano formułę sprzedaży energii elektrycznej po stałej cenie poprzez wskazanie, iż sprzedaż może być dokonana na rzecz sprzedawcy zobowiązanego albo wybranemu podmiotowi. Jednocześnie, rozszerzono katalog technologii o instalacje wykorzystujące biomasę do wytwarzania energii elektrycznej w instalacji odnawialnego źródła energii, jako instalacje które mogą korzystać z systemu sprzedaży energii elektrycznej po stałej cenie zakupu. W dodanym ust. 2a doprecyzowano, że wybranym podmiotem, o którym mowa w ust. 1 i 2 może być także sprzedawca zobowiązany pod warunkiem że dokonuje zakupu energii elektrycznej na zasadach innych niż określone w art. 70c ust. 1-5. W ust. 4 na wniosek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumenta w przypadku systemu FiT oraz FiP, przyjęto przepis wyłączający przedsiębiorstwa będące w trudnej sytuacji finansowej, przy uwzględnieniu klauzuli zawieszającej.

W pkt 19, zmieniającym zapisy art. 70b, określającym zasady sprzedaży niewykorzystanej energii elektrycznej po stałej cenie zakupu, wprowadzono analogiczną zmianę jak w pkt 18 ustawy zmieniającej. Dodatkowo doprecyzowano zakres dokumentacji składanej wraz z deklaracją, wskazując iż w przypadku instalacji planowanej do uruchomienia obowiązek dołączenia oryginału lub poświadczonej kopii prawomocnego pozwolenia na budowę występuje jedynie w przypadku gdy jest ono wymagane na podstawie przepisów prawa budowlanego. Wprowadzono również zmianę w zakresie ust. 10 w pkt 2, wskazując iż wytwórca może modyfikować deklarację w zakresie mocy zainstalowanej instalacji oraz

ilości energii elektrycznej. W dodawanym ust. 12a wskazano Prezesa URE jako podmiot, na rzecz którego następuje przepadek zabezpieczenia ustanowionego zgodnie z art. 70b ust.6.

Proponowany pkt 20 dotyczący zmian w art. 70c stanowi zmianę redakcyjną.

W pkt 21 wprowadzono zmianę w odpowiedzi na potrzeby zintensyfikowania rozwoju małych biogazowni rolniczych na obszarach wiejskich. W tym celu uzgodniono nowe brzmienie art. 70e ust. 1 poprzez zwiększenie poziomu ceny referencyjnej do 95% mikro i małych instalacji, co odpowiada aktualnym potrzebom sektora rolnego w zakresie zagospodarowania wszelkiego rodzaju produktów ubocznych. Zmiana w zakresie art. 70e ust. 2 stanowi zmianę redakcyjną.

W pkt 22 wprowadzono zmianę terminu obowiązku zakupu niewykorzystanej energii elektrycznej lub prawo do pokrycia ujemnego salda, wskazując datę 30 czerwca 2039 r. jako datę graniczną.

W pkt 23, w związku z postulatami, jakie pojawiły się ze strony Prezesa URE oraz Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi, doprecyzowano brzmienie art. 72a tak, by nie budziło ono wątpliwości interpretacyjnych oraz jednoznacznie określało, że dyspozycja przedmiotowej normy nie obejmuje podmiotów innych niż te, które po rozpoczęciu wytwarzania energii elektrycznej zamierzają przystąpić do aukcji na zasadach jak dla tzw. „nowych instalacji”.

W pkt. 24 wydłużono możliwy wiek urządzeń montowanych w instalacjach OZE uczestniczących w aukcjach „dla nowych instalacji” z okresu 36 do 42 miesięcy. W przypadku instalacji wykorzystujących energię promieniowania słonecznego wiek ten wydłużono z 18 miesięcy do 24 miesięcy, a w przypadku instalacji wykorzystujących energię wiatru na lądzie z 24 miesięcy do 33 miesięcy. Zmiana jest konsekwencją wydłużenia okresu realizacji inwestycji, określonego w pkt 28 projektu.

W pkt 25 w katalogu koniecznych do przedłożenia dokumentów w ramach procedury poprzedzającej wydanie przez Prezesa URE zaświadczenia o dopuszczeniu do udziału w aukcji nowych źródeł wytwórczych OZE, uchylono punkt wymagający dodatkowo przedłożenia decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, jak również przedłożenia dokumentów lokalizacyjnych planowanej instalacji. Zgodnie z przepisami ustawy - Prawo

budowlane, decyzja środowiskowa o ile jest wymagana na gruncie ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, stanowi niezbędny załącznik do wydania decyzji o pozwoleniu na budowę. Decyzja ta weryfikowania jest więc w toku odrębnego postępowania administracyjnego przez właściwe organy. Dlatego też, wystarczające jest przedłożenie prawomocnego pozwolenia budowlanego w procesie oceny zaawansowania przedsięwzięcia inwestycyjnego, jako warunku dopuszczenia do aukcji danej instalacji.

Ponadto projektowana zmiana przyczyni się do rozszerzenia kręgu podmiotów mogących wziąć udział w aukcjach OZE, o podmioty legitymujące się prawomocną decyzją o pozwoleniu na budowę, oraz ostatecznym w trybie administracyjnym pozwoleniem środowiskowym, a tym samym zapewnienia maksymalnego poziomu konkurencyjności w poszczególnych koszykach aukcyjnych.

Dodatkowo, usunięto nadmiarowy wymóg przedstawienia dokumentów potwierdzających wypis i wyrys z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, na podstawie których lokalizowana będzie projektowana instalacja. Należy wskazać, iż pozwolenie na budowę oraz dokumenty przyłączeniowe stanowią wystarczającą przesłankę do przeprowadzenia przez Prezesa URE oceny formalnej przygotowania wytwórców do realizacji inwestycji.

W pkt 26 doprecyzowano zapisy art. 77, wskazując iż okres, w którym przysługuje obowiązek zakupu może zostać ograniczony przez ministra właściwego do spraw energii na podstawie przepisów wydanych w drodze rozporządzenia określonego w art. 77 ust. 3.

W pkt 27 dodano art. 77a ustanawiający obowiązek uzgodnienia z ministrem właściwym do spraw energii planowanego terminu przeprowadzenia aukcji oraz ilości i wartości oferowanej energii w danej aukcji. Dodatkowo doprecyzowano, że w przypadku nie przedstawienia uwag przez Ministra w terminie 14 dnia od dnia przekazania harmonogramu, uznaje się go za uzgodniony, tak aby wykluczyć ewentualną zwłokę w procedurze ogłoszenia i przeprowadzenia aukcji.

W pkt 28 zaproponowano zmianę w zakresie składanej oferty przez uczestnika aukcji, zobowiązując uczestnika do wskazania planowanej daty rozpoczęcia okresu, w którym

wytwórca będzie korzystać z aukcyjnego systemu wsparcia, jak również planowanej ilości energii do sprzedaży w ramach systemu aukcyjnego. Ze względu na złożony proces inwestycyjny realizacji instalacji odnawialnego źródła energii, zasadnym jest wskazanie przez uczestnika aukcji planowanej daty rozpoczęcia korzystania z systemu. Jednocześnie ze względu na zmienny charakter produkcji energii elektrycznej niektórych źródeł, uczestnik winien wskazać planowaną ilość energii elektrycznej, jako że w niektórych przypadkach poziom produkcji będzie od niego niezależny. Dodatkowo, proponuje się wprowadzić zmiany, poprzez dodanie nowych ust. 9-12, wprowadzających przepisy umożliwiające uczestnikowi aukcji na przeprowadzenie aktualizacji oferty w zakresie dotyczącym planowanej daty rozpoczęcia okresu korzystania z aukcyjnego systemu wsparcia lub alokacji energii do poszczególnych lat wskazanych w ofercie oraz mocy zainstalowanej instalacji. Proponowane zmiany wynikają również ze złożonego procesu inwestycyjnego, dla którego określenie precyzyjnej daty zakończenia inwestycji na etapie składania oferty jest niemożliwe. Tym samym, pozwala się uczestnikom modyfikować ofertę na dalszym etapie w taki sposób, aby wskazanie daty przystąpienia do systemu było bardziej precyzyjne.

W pkt 29 proponuje się doprecyzować okres wskazany w art. 81 ust. 2, w którym Prezes URE zobligowany jest do publikacji informacji o wynikach aukcji lub jej unieważnieniu, określając go jako 21 dni.

W pkt 30 proponuje się uchylić ust. 1 pkt 1 dotyczący obowiązku nałożonego na wytwórców, których oferta wygrała aukcję do przekazywania informacji Prezesowi URE informacji o stanie realizacji harmonogramu. Należy wskazać, że z praktyki organu (Prezes URE) wynika, iż przedstawianie informacji o stanie realizacji harmonogramu, stanowi nadmiarowy obowiązek nałożony na wytwórców. Dodatkowo w ust. 2 doprecyzowano, że rozliczenie obowiązku sprzedaży w ramach systemu aukcyjnego przez wytwórcę, który wygrał aukcję dokonywane jest w oparciu o ilość energii elektrycznej sprzedanej w ramach systemu aukcyjnego określonej w sprawozdaniach miesięcznych składanych zgodnie z art. 93 ust. 1 pkt 4 oraz ust. 2 pkt 3

W pkt 31 rozszerza się w art. 84 zakres kontroli zgodności ze stanem faktycznym przekazanych informacji i złożonych oświadczeń przez Prezesa URE o oświadczenia składane na podstawie art. 72a ust. 2. Ponadto doprecyzowano, że kontrola oświadczeń

składanych na podstawie art. 72a ust. 2 może zostać przeprowadzona nie później niż 30 dni przed dniem rozpoczęcia sesji aukcji.

W pkt 32 proponuje się zmianę terminu obowiązku zakupu energii przez sprzedawcę zobowiązanego, wskazując datę 30 czerwca 2039 r. jako datę graniczną, jak również wprowadzenie korekty redakcyjnej w art. 92, rozszerzając zakres dyspozycji zawartej w ust. 6a o ust. 1-6 tego artykułu. Należy wskazać, iż poprzednie brzmienie ust. 6a stanowiło sankcję jedynie w zakresie realizacji obowiązku zakupu z ust. 6.

W pkt 33, zgodnie z wnioskiem Zarządcy Rozliczeń SA z dnia 03 października 2018r., zaproponowano zmianę brzmienia art. 93, poprzez modyfikację zasady rozliczenia dodatniego salda, wskazując iż zwrot dodatniego salda nie powinien przekroczyć wysokości wypłaconego ujemnego salda wytwórcy. Należy zaznaczyć, iż wprowadzenie niniejszej zmiany jest kluczowe, ze względu na kwestię rozliczania pomocy publicznej, która to pomoc udzielona wytwórcom, nie może stanowić przychodu operatora rozliczeń.

W pkt 34 proponowane zmiany mają na celu uzupełnienie rozwiązań wprowadzonych do ustawy OZE przez ustawę o promowaniu energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji. Propozycja doprecyzowuje konsekwencje ewentualnego uznania, że dana instalacja nie była w poprzednim roku rozliczeniowym w rzeczywistości instalacją, o której mowa w art. 77 ust. 5 pkt 1a, 2a, 3a, 4a, 6a, 7a, 8a, 9a lub 10a ustawy OZE. W przypadku niespełnienia wymogu pełnej wysokosprawnej kogeneracji ma następować zwrot tylko nadmiaru pomocy publicznej za energię wytworzoną poza procesami wysokosprawnej kogeneracji. Kwotę podlegającą zwrotowi oblicza się poprzez porównanie skorygowanych cen zakupu energii elektrycznej obliczonych dla przypadków, w których dana instalacja stanowiłaby oraz nie stanowiłaby instalacji wytwarzającej energię elektryczną w wysokosprawnej kogeneracji. Pozostałe zmiany, w tym zmiany w ust. 4 i 5, doprecyzowują zasady postępowania i wyliczania ewentualnej nadmiarowej pomocy publicznej podlegającej potrąceniu lub zwrotowi.

W pkt 35 proponuje się dodać art. 93b wprowadzający regulacje umożliwiającą rozliczanie ujemnego salda za pośrednictwem formularza elektronicznego.

W pkt 36 – 41 wprowadza się przepisy pozwalające usprawnić obrót gwarancjami pochodzenia, zarówno na rynku lokalnym jak i międzynarodowym. Proponowane zmiany wprowadzają przepisy zapewniające zgodność gwarancji pochodzenia z normami

obowiązującymi w ramach państw zrzeszonych w ramach Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej, państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA), stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub państwie członkowskim Wspólnoty Energetycznej. Wzmocnienie narzędzi gwarancji pochodzenia oraz umożliwienie obrotu tymi gwarancjami na arenie międzynarodowej pozwoli na optymalizację przychodów wytwórców, bazując na dobrowolnym wsparciu energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach OZE przez odbiorców energii.

W art. 120 ust. 1 doprecyzowano definicję gwarancji pochodzenia tak, by uwzględniała, że gwarancje pochodzenia przekazywane są przez Prezesa URE do systemu teleinformatycznego prowadzonego przez Towarową Giełdę Energii jedynie w formie elektronicznej. Drugim dodanym elementem w ramach definicji jest określenie gwarancji pochodzenia jako jedynego dokumentu poświadczającego odbiorcy końcowemu wartości środowiskowe wynikające z unikniętej emisji gazów cieplarnianych. Celem tej zmiany jest uwzględnienie w krajowym porządku prawnym statusu nadawanego gwarancjom pochodzenia przez dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2018/2001 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych (dalej: „Dyrektywa RED II”) oraz podkreślenie dodatkowych wartości i korzyści środowiskowych, wynikających z wykorzystywania energii z odnawialnych źródeł energii. Powyższa zmiana ma na celu uwypuklenie różnic pomiędzy gwarancjami pochodzenia i świadectwami pochodzenia oraz jednoznaczne odróżnienie gwarancji pochodzenia od stosowanych w systemach wsparcia tzw. zielonych certyfikatów.

Zmiana w art. 120 ust. 3 ma na celu wprowadzenie określenia, które we właściwy sposób oddawałoby zasady obrotu gwarancjami pochodzenia. Jednocześnie warto odnotować, że wcześniejsza propozycja, jaką był „obrot” została odrzucona po uwzględnieniu uwagi złożonej przez Urząd Regulacji Energetyki, odwołującej się do Regulaminu rejestru gwarancji pochodzenia z odnawialnych źródeł energii (dalej: „Regulamin TGE”), zgodnie z którym obrót gwarancjami pochodzenia ma charakter pozagiełdowy i co za tym idzie nie może być uznany za obrót w rozumieniu ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych. W oparciu o powyższe stwierdzono, że najbardziej adekwatnym terminem będzie „zbycie”, które koresponduje z treścią Regulaminu TGE, zgodnie z którym gwarancje pochodzenia stanowią przedmiot umów sprzedaży.

Zmiana w art. 121 ust. 3 jest konsekwencją zmiany definicji gwarancji pochodzenia.

Uchylenie art. 122 ust. 6 jest konsekwencją zmian wprowadzonych do art. 124 w zakresie uchylenia ust. 4 i uregulowania kwestii umarzania gwarancji pochodzenia w art. 124a.

W art. 123 ust. 1 dokonano poszerzenia katalogu państw, w których wydane gwarancje pochodzenia mogą zostać uznane przez Prezesa URE o państwa członkowskie Wspólnoty Energetycznej, która zgodnie z Decyzją Rady 2006/500/WE z dnia 29 maja 2006 r. w sprawie zawarcia przez Wspólnotę Europejską Traktatu o Wspólnocie Energetycznej służyć ma tworzeniu zintegrowanego rynku energii elektrycznej i gazu, między innymi poprzez stworzenie jednolitej przestrzeni regulacyjnej dla wymiany energii sieciowej. Rekomendowane rozwiązanie wpisuje się również w zapisy Dyrektywy RED II, zgodnie z artykułem 11 dotyczącym zacieśniania współpracy z państwami trzecimi, w tym Wspólnotą Energetyczną.

Zmiana w art. 124 ust. 2 pkt 2 jest konsekwencją przyjęcia zmiany opisanej powyżej.

Uchylenie art. 124 ust. 4 wynika z dookreślenia trybu potwierdzania umorzenia gwarancji pochodzenia w dodanym art. 124a. Zmiana w zakresie wykreślenia art. 124 ust. 5 - 6 ma na celu dostosowanie istniejących przepisów do stanu faktycznego, zgodnie z którym fakt przekazywania gwarancji pochodzenia jest odnotowany w rejestrze z chwilą przekazania i nie wymaga dodatkowych obciążeń nakładanych na wytwórców i podmioty posiadające konto w rejestrze.

W dodanym art. 124a wprowadzone zostały przepisy dookreślające przebieg procesu kończącego się umorzeniem gwarancji pochodzenia oraz potwierdzania tego faktu przez podmiot prowadzący rejestr gwarancji pochodzenia na wniosek podmiotu, który dokonuje umorzenia. Wprowadza się również możliwość dobrowolnego określenia przyczyny dokonywanego umorzenia. Co więcej, jednoznacznie wskazano, że poinformowanie odbiorcy końcowego o pochodzeniu energii elektrycznej dla której wydano gwarancję pochodzenia możliwe jest jedynie po jej uprzednim umorzeniu i uzyskaniu potwierdzenia tego umorzenia. Zmiany przewidziane w art. 124a mają na celu uszczelnienie systemu i zwiększenie jego przejrzystości doprecyzowując kluczową dla całego systemu kwestię umorzenia gwarancji pochodzenia.

W pkt 42 dotyczącym zmiany w art. 128, wprowadzono zmiany dostosowując zakres zadań do właściwości wynikających z ustawy z dnia 7 września 1997 r. o działach administracji rządowej.

Proponowana zmiana w pkt 43, w odniesieniu do art. 135, ma na celu ujednoczenie nazewnictwa obowiązującego w ustawie zmienianej w art. 1 w zakresie hydroenergii.

W zakresie proponowanej zmiany w pkt 44, dotyczącej art. 136 ust. 4 pkt 2, rozszerza się katalog kierunków i specjalności ukończenia studiów wyższych o kierunek „energetyka”, pozwalający uzyskać certyfikat instalatora instalacji odnawialnego źródła energii, bez konieczności zdania dodatkowego egzaminu.

W pkt 45 proponuje się doprecyzować zapisy art. 168 pkt 15, dotyczącego wyłączenia z przepisów sankcyjnych sytuacji, w których wytwórca wytworzył energię elektryczną w ilości mniejszej niż 85% wolumenu zgłoszonego w ofercie aukcyjnej, na skutek wystąpienia okoliczności określonych w art. 83 ust. 3b ustawy zmienianej w art. 1. Jednocześnie, proponuje się uchylenie pkt 26 tego artykułu.

W pkt 46 proponuje się rozszerzenie katalogu przypadków, w których zostaje wymierzona wysokość kary pieniężnej o art. 168 pkt 9a oraz uchylenie w art. 170 ust. 4 pkt 3, jako konsekwencję wprowadzonej zmiany opisanej w pkt 45.

W pkt 47 proponuje się dodać art. 184d w treści pozwalającej wytwórcom planującym udział w aukcji w 2019 roku przedłużyć termin dostarczenia do sieci po raz pierwszy energii elektrycznej przed dniem 30 czerwca 2021 r. Uzasadnieniem proponowanej zmiany jest konieczność zapewnienia możliwości realizacji inwestycji mogących wziąć udział w tegorocznych i przyszłorocznych aukcjach.

Dodatkowo należy stwierdzić, że projekt zawiera zmiany, które są wynikiem prac Międzyresortowego Zespołu do spraw Ułatwienia Inwestycji w Prosumenckie Instalacje Odnawialnych Źródeł Energii, powołanego Zarządzeniem nr 16 Prezesa Rady Ministrów z dnia 6 lutego 2019 r., a pracującego pod przewodnictwem Ministra Przedsiębiorczości i Technologii.

Celem pracy ww. Zespołu oraz proponowanych przepisów jest m.in. identyfikacja i eliminacja barier i obciążeń prawnych utrudniających rozwój prosumenckiego modelu

produkcji energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, czego efektem jest proponowany pierwszy pakiet propozycji zmian legislacyjnych.

Celem przedmiotowych zmian jest usunięcie zidentyfikowanych barier oraz obciążeń regulacyjnych w szczególności dla rozwoju wykorzystywania odnawialnych źródeł energii przez sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorców oraz przez gospodarstwa domowe, ze szczególnym uwzględnieniem eliminacji formalno-prawnych barier dla rozwoju wykorzystywania mikroinstalacji w rozumieniu ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2018 r. poz. 2389 i 2245 oraz z 2019 r. poz. 42, 60 i 730) – dalej „ustawa OZE”, które to rozwiązania wspierają rozwój prosumenckiego wytwarzania energii elektrycznej.

Zamierzeniem przedmiotowego projektu ustawy jest w szczególności:

- 1) rozszerzenie definicji prosumenta energii odnawialnej tak, aby możliwe było wykorzystanie potencjału małych i średnich przedsiębiorstw w zakresie produkcji energii z mikroinstalacji;
- 2) doprecyzowanie zasad stosowania tzw. instrumentu „opustów” w tym w szczególności objęcie tym instrumentem prosumentów energii odnawialnej będących przedsiębiorcami;
- 3) wprowadzenie możliwości sprzedaży energii elektrycznej przez wytwórców dysponujących mikroinstalacjami na zasadach innych niż sprzedawca zobowiązany;
- 4) doprecyzowania zasad przełączania mikroinstalacji na podstawie zgłoszenia, w tym wprowadzenie upoważnienia ustawowego do wydania w tym zakresie rozporządzenia wykonawczego;
- 5) doprecyzowanie zasad umożliwiających budowę mikroinstalacji, dla których nie będzie potrzebne uzyskiwanie decyzji o pozwolenia na budowę dla instalacji do 50kW.

1. Definicja prosumenta energii odnawialnej

Dostrzegając konieczność rozwoju prosumenckiego wytwarzania energii elektrycznej w ramach przedstawionego projektu zmian art. 2 ustawy OZE dokonuje się ujednolicenia siatki

pojęciowej wskazującej jakie podmioty mogą być traktowane jako prosumenci energii odnawialnej będący odbiorcami końcowymi, który dodatkowo wytwarzają energię elektryczną na własne potrzeby. W ramach niniejszej ustawy przewiduje się objęcie pojęciem prosumenta energii odnawialnej nowych kategorii odbiorców końcowych w tym w szczególności przedsiębiorców, dla których wytwarzanie energii elektrycznej jako prosument energii odnawialnej nie stanowi przedmiotu ich przeważającej działalności gospodarczej regulowanej przepisami wydanymi na podstawie art. 40 ust. 2 ustawy z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej (Dz. U. z 2019, poz. 649 i 730).

W tym kontekście zmiany wymagała zarówno sama definicja prosumenta energii odnawialnej, unormowana w art. 2 pkt 27a ustawy o OZE, jak też sposób wykorzystania tego pojęcia na potrzeby unormowań zawartych w ustawie z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2019 r. poz. 755). W tym zakresie dokonano też przeglądu ustawodawstwa pod kątem konieczności dostosowania poszczególnych unormowań do nowej treści niniejszej definicji.

2. Zasady stosowania tzw. instrumentu „opustów” dla prosumentów energii odnawialnej

Projekt ustawy zakłada kontynuację realizacji podstawowego instrumentu wsparcia dedykowanego dla prosumentów energii odnawialnej, choć w niezbędnym zakresie wprowadza zmiany umożliwiające objęcie tym instrumentem przedsiębiorców, a także doprecyzowuje szereg zidentyfikowanych obciążeń regulacyjnych oraz faktycznych negatywnie wpływających na wykorzystywanie tego instrumentu.

Przede wszystkim z instrumentu „opustów” będą mogli skorzystać przedsiębiorcy, którzy będą mieli status prosumentów energii odnawialnej, a więc będą wytwarzać energię elektryczną w celu jej zużycia na własne potrzeby z możliwością częściowego „zmagazynowania” wprowadzonych nadwyżek energii elektrycznej poprzez dokonanie odpowiedniego rozliczenia przez sprzedawcę energii. W tym kontekście rozliczenie ilości energii elektrycznej wprowadzonej do sieci elektroenergetycznej wobec ilości energii elektrycznej pobranej z tej sieci w celu jej zużycia na potrzeby własne przez prosumenta energii odnawialnej, będącego przedsiębiorcą w rozumieniu ustawy - Prawo przedsiębiorców, wytwarzającego energię elektryczną w mikroinstalacji następować będzie w stosunku ilościowym 1 do 0,7, natomiast w mikroinstalacji o mocy zainstalowanej do 10 kW w stosunku ilościowym 1 do 0,8. Pozostająca w dyspozycji sprzedawcy energii nadwyżka ma na

celu pokrycie kosztów związanych z dokonywaniem rozliczeń w tym w szczególności koszty dystrybucji energii elektrycznej przerzuconych na tych sprzedawców. Wprowadzone rozróżnienie motywowane jest wielkością wykorzystywanych instalacji OZE, z których prosumenci energii odnawialnej będą mogli wykorzystywać wyłącznie mikroinstalacje, które przynoszą mniejszy efekt ekonomiczny po stronie odbiorcy końcowego. W związku z powyższym, aby zachować ekwiwalentność świadczeń ponoszonych przez prosumentów energii odnawialnej oraz sprzedawców energii elektrycznej zaproponowano rozróżnienie wielkości tzw. opustu.

Dla zintensyfikowania unormowań zachęcających do wytwarzania energii elektrycznej przez prosumentów energii odnawialnej doprecyzowano, że zgromadzono przez danego prosumenta nadwyżka z danego okresu rozliczeniowego przechodzi na kolejne okresy, co uniemożliwi stosowanie nagannych praktyk dotyczących instalacji fotowoltaicznych zakładających wprowadzanie krótkich okresów rozliczeniowych uniemożliwiających rozliczenie nadwyżek zgromadzonych w okresie letnim na potrzeby deficytu przypadającego na okres zimowy, co powinno być istotą instrumentu „opustów”.

W projekcie ustawy pozostawiono obowiązek stosowania umów kompleksowych przez sprzedawców dokonujących „opustu”, celem ułatwienia dokonywania wzajemnych rozliczeń, ale wprowadzono unormowania zakładające obowiązek zawarcia odpowiednich umów między operatorami systemów dystrybucyjnych, a wybranym przez prosumenta energii odnawialnej sprzedawcą energii, które mają umożliwić dokonywanie przez tego sprzedawcę rozliczenia energii elektrycznej w ramach instrumentu „opustu”.

3. Zasady sprzedaży niewykorzystanej energii elektrycznej w mikroinstalacji

Dotychczasowy obowiązek dokonywania zakupu energii elektrycznej wytworzonej

w mikroinstalacji nadal będzie spoczywał wyłącznie na sprzedawcy zobowiązanym, niemniej w projektowanym art. 41 ust. 1a zaproponowano rozwiązanie umożliwiające sprzedaż energii elektrycznej z mikroinstalacji wybranemu przez wytwórcę podmiotowi innemu niż sprzedawca zobowiązany. Podmioty te będą mogły sprzedawać tę energię albo jej nadwyżki na zasadach innych niż obowiązek sprzedawcy zobowiązanego, a więc po ustalonej cenie, wybierając jednocześnie podmiot (sprzedawcę energii), który będzie dokonywał zakupu tych nadwyżek. W związku z powyższym sprzedaż energii elektrycznej przez wytwórcę z

mikroinstalacji albo wytwórcę, o którym mowa w art. 19 ust. 1 ustawy o OZE będzie odbywała się na zasadach rynkowych.

Jeżeli wybrany sprzedawca nie będzie chciał zgodzić się na zakup energii z mikroinstalacji po rynkowych cenach wtedy aktualizuje się obowiązek sprzedawcy zobowiązanego, który nie może odmówić świadczenia takich usług polegających na zakupie po cenie wskazanej w art. 41 ust. 8 ustawy o OZE. Podobnie jak w przypadku instrumentu „opustów” wprowadzono również unormowania zakładające obowiązek zawarcia odpowiednich umów między operatorami systemów dystrybucyjnych, a wybranym przez wytwórcę sprzedawcą energii, które mają umożliwić dokonywanie zakupu nadwyżek energii elektrycznej na zasadach określonych w projektowanym art. 41 ust. 1b ustawy o OZE.

4. Doprecyzowanie zasad przyłączania do sieci elektroenergetycznej mikroinstalacji

W zakresie zasad przyłączania do sieci elektroenergetycznej zaproponowano zmiany polegające na konieczności wprowadzenia zamkniętego katalogu elementów wchodzących w skład zgłoszenia, co ustandaryzuje praktyki stosowane w tym zakresie przez poszczególnych operatorów systemu dystrybucyjnego. Natomiast szczegółowe zasady przyłączania mikroinstalacji do sieci elektroenergetycznej będą określone w rozporządzeniu wydawanym przez ministra właściwego do spraw energii w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki.

5. Zliberalizowanie zasad budowy małych instalacji oraz mikroinstalacji OZE

W zakresie zasad zagospodarowania przestrzennego doprecyzowano dotychczasową zasadę dotyczącą planu zagospodarowania przestrzennego, który umożliwiając lokalizację budynków powinien umożliwiać również lokalizowanie na nich mikroinstalacji wykorzystujących nie tylko technologię wiatrową, ale w szczególności fotowoltaiczną, którą najprościej zintegrować z budynkami mieszkalnymi.

Ze względu na rozbieżności judykatury, interwencji ustawodawcy wymagała również kwestia kwalifikowania budowy urządzeń wytwarzających energię ze źródeł odnawialnych do kategorii urządzeń infrastruktury technicznej w rozumieniu art. 61 ust. 3 W ustawie z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2018 r. poz. 194, z późn. zm.). Unormowania te przesądzą lub nie o wymaganiu, przy ustalaniu warunków

zabudowy dla tych urządzeń infrastruktury technicznej spełnienia zasady dobrego sąsiedztwa oraz warunku dostępu do drogi publicznej. Rozbieżność ta wynika z braku zdefiniowania pojęcia urządzenia infrastruktury technicznej, co powoduje konieczność odwołania się do przepisów innych ustaw i stosowania ich wykładni. Z jednej strony prezentowany jest pogląd, według którego urządzenia wytwarzające energię ze źródeł odnawialnych energii stanowią urządzenia infrastruktury technicznej, a tym samym nie wymaga się przy ustalaniu warunków zabudowy realizacji zasady dobrego sąsiedztwa (wyrok NSA z 2017-09-27 II OSK 158/16, wyrok NSA z 2017-06-21 II OSK 2637/15, wyrok NSA z 2012-11-13 II OSK 762/12). Natomiast stosownie do poglądu przeciwnego, urządzenia służące wytwarzaniu energii elektrycznej nie mogą być zakwalifikowane do urządzeń infrastruktury technicznej w rozumieniu art. 61 ust. 3 ustawy (wyrok NSA z 2015-05-29 II OSK 2657/13, wyrok WSA w Szczecinie z 2017-09-07 II SA/Sz 678/17, wyrok WSA w Olsztynie z 2017-06-27 II SA/OI 381/17). Znaczenie tej rozbieżności orzeczniczej jest oczywiste z punktu widzenia potrzeb procesu inwestycyjnego w branży odnawialnych źródeł energii, przeżywającej dynamiczny rozwój. Dlatego *expressis verbis* zaproponowano zaliczenie urządzeń wchodzących w skład instalacji odnawialnego źródła energii, w rozumieniu ustawy o OZE.

6. Efekty i koszty wejścia w życie przepisów

Według aktualnych danych, na koniec I kw. 2019 r., przyłączonych zostało łącznie ok 65 tys. mikroinstalacji, z czego w samym I kw. 2019 r. przyłączonych do sieci zostało ok. 11 tys. takich instalacji, co pokazuje trend w zakresie powstawania instalacji tego typu.

Po wejściu w życie przepisów przewidzianych niniejszą ustawą, w tym w szczególności objęcie opustami przedsiębiorców, co polepszy ekonomikę inwestycji w mikroinstalacje OZE, prognozuje się, że w 2019 r., z uwagi na termin wejścia w życie przepisów, przyłączonych zostanie ok. 3000 mikroinstalacji o łącznej mocy 50-100 MW.

W kolejnych latach szacuje się, że rocznie powstawać będzie ok. 10 000 nowych mikroinstalacji, a łączna moc przyłączonych mikroinstalacji może wynieść ok. 250 MW.

W proponowanych rozwiązaniach stawki w systemie opustów pozostają niezmienione w konsekwencji system opustów jest neutralny z punktu widzenia pomocy publicznej. Podobnie w zakresie sprzedaży energii elektrycznej, ponieważ cena kształtowana jest rynkowo, zatem mechanizm sprzedaży pozostaje także neutralny.

Należy również wyjaśnić, iż dla istniejących systemach wsparcia, oprócz systemu świadectw pochodzenia, przedłużono do dnia 31 grudnia 2039 r. maksymalny termin, w jakim możliwe będzie, przez okres 15 lat, uzyskiwanie przez wytwórców wsparcia na podstawie ustawy OZE. Taki krąg adresatów ww. zmiany umożliwi zachować ciągłość uzyskiwanego systemu wsparcia przez pełny okres 15 lat, niezależnie od daty „wejścia” do tych systemów. System świadectw pochodzenia został zamknięty z dniem 1 lipca 2016 r., stąd aktualna data 31 grudnia 2035 r. jest wystarczająca i nie wymaga interwencji ustawowej.

Art. 2

Zmiana proponowana w art. 2 pkt 1 projektu, dotyczy zmiany brzmienia art. 5 ust. 2a ustawy – Prawo budowlane i rozszerza przedmiot zalecenia dotyczącego budynków użytkowanych przez jednostki sektora finansowego o stosowanie urządzeń umożliwiających wytwarzanie energii z odnawialnych źródeł energii. W zakresie przepisu art. 29 ust. 2 pkt 16 ustawy – Prawo budowlane, proponowana korekta została uzgodniona z Ministerstwem Spraw Wewnętrznych i Administracji i sprowadza się do doprecyzowania, że obowiązek uzgadniania projektu budowlanego pod kątem przepisów przeciwpożarowych oraz zawiadomienia organów Państwowej Straży Pożarnej dotyczy instalacji fotowoltaicznych (PV) o mocy zainstalowanej elektrycznej większej niż 6,5 kW.

Jednocześnie trzeba zaznaczyć, iż instalacje PV same w sobie nie przyczyniają się do zwiększenia ryzyka pożaru, a mogą jedynie stanowić przeszkodę w jego efektywnym gaszeniu. Z danych uzyskanych z Polskiego Stowarzyszenie Energetyki Słonecznej opracowanych przez TÜV Rheinland we współpracy z instytutem Systemów Energetyki Słonecznej im. Fraunhofera, wynika, iż instalacja PV była powodem pożaru jedynie w 0,016% ogółu instalacji PV w Niemczech (badania prowadzone w 2015 r, na grupie 1,3 milionów instalacji PV).

Z drugiej strony należy stwierdzić, iż rozwiązania w innych krajach, w tym w Niemczech - jednym z największych rynków fotowoltaicznych i prosumenckich na świecie - kwestia zapewnienia bezpieczeństwa przeciwpożarowego (w tym bezpieczeństwa strażaków) oparta jest na zasadzie ograniczonego zaufania. W jednym z badań branżowych (Fraunhofer ISE 2017) przeprowadzonym na terenie tego kraju stwierdzono, że systemy fotowoltaiczne nie stanowią szczególnego zagrożenia dla strażaków, o ile strażacy przestrzegają zasad bezpieczeństwa. Systemy PV mogą być obsługiwane w taki sam sposób jak inne urządzenia

pod napięciem. Zgodnie z wynikami prac badawczych przeprowadzonych przez BRE National Solar Center (BRE 2017b), wyłączniki systemów PV w obwodzie DC są nadal postrzegane jako niesprawdzona technologia. Instalacja takich urządzeń może zapewnić strażakom fałszywe poczucie bezpieczeństwa, co może prowadzić do wypadków, urazów lub pogorszenia, ponieważ uszkodzony układ fotowoltaiczny może nadal być zasilany energią. Zalecenia dla niemieckich strażaków i służb ratowniczych w przypadku incydentu, który może spowodować ryzyko kontaktu z elektrycznymi instalacjami pod napięciem, mają również zastosowanie do systemów PV. Niemiecka norma VDE 0132:2008 „Gaszenie pożarów w instalacjach elektrycznych lub w ich pobliżu”, określa odległości bezpieczeństwa dla służb ratowniczych, które powinny pomóc im uniknąć ryzyka porażenia prądem, gdy znajdują się blisko części pod napięciem podczas gaszenia pożaru, w tym potencjalnie uszkodzonego systemu fotowoltaicznego. W przypadku instalacji fotowoltaicznej o maksymalnym napięciu do 1,5 kV, VDE 0132:2008 zaleca minimalną bezpieczną odległość 1 m, jeśli gasi się pożar za pomocą rozpylonego strumienia wody i 5 m przy użyciu ciągłego strumienia wody. Podobne rozwiązania stosowane są m.in. w Austrii. Ostatecznie projektodawca stoi na stanowisku, iż wprowadzenie jakichkolwiek nowych rozwiązań w kwestii ochrony przeciwpożarowej dla mikroinstalacji PV należałoby odsunąć do czasu przeprowadzenia szczegółowej analizy jak ww. problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE.

Art. 3

W art. 3 wprowadza się zmianę dotyczącą zwiększenia kompetencji Prezesa URE w zakresie rozstrzygania kwestii spornych, związanych z obowiązkiem przedsiębiorstw energetycznych wykonujących działalność gospodarczą w zakresie przesyłania i dystrybucji energii, w przypadku odmowy dostosowania terminu dostarczenia po raz pierwszy do sieci energii elektrycznej.

Ponadto zaproponowano aby koncesje na prowadzenie działalności w zakresie wytwarzania energii przez instalacje odnawialnego źródła energii, wydawane były po raz pierwszy dla danej instalacji wyłącznie w przypadku, gdy urządzenia wchodzące w skład tej instalacji, służące do wytwarzania tej energii:

- 1) spełniają wymagania art. 74 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015r. o odnawialnych źródłach energii albo

- 2) posiadają ważne potwierdzenie zgodności z certyfikowanym typem urządzenia lub deklarację zgodności z właściwymi normami wystawione przez ich producenta dla danej lokalizacji instalacji odnawialnego źródła energii, albo
- 3) zostały wyprodukowane nie wcześniej niż 72 miesiące przed dniem wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej w tej instalacji.

Dodatkowo, proponuje się zmianę w art. 47 ust. 3 ustawy – Prawo energetyczne, w wyniku konieczności dostosowania przepisów do zmian dokonanych w tej ustawie w związku z wejściem w życie ustawy z dnia 14 grudnia 2018 r. o promowaniu energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji (Dz.U. z 2019 r. poz. 42 i 214).

Art. 4

W art. 4 wprowadzono zmiany do ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu, modyfikując dotychczasową zasadę dotyczącą planu zagospodarowania przestrzennego i lokalizacji budynków, umożliwiając lokalizowanie na nich mikroinstalacji wykorzystujących nie tylko technologię wiatrową, ale w szczególności fotowoltaiczną.

Art. 5

W art. 5 wprowadzono zmianę do ustawy z dnia 20 maja 2016 roku o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych mającą na celu usunięcie kolizji art. 13 ust. 2 tej ustawy z art. 79 ust. 3 pkt 8 lit. a tiret drugie ustawy OZE. Proponowana zmiana ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych przewiduje, że do pozwoleń na budowę dotyczących elektrowni wiatrowych, dla których nie wydano decyzji o pozwolenie na użytkowanie w terminie, o którym mowa w art. 13 ust. 2, stosuje się przepis art. 37 ust. 2 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane, przyjmując, że terminy w nim określone liczy się od dnia upływu terminu, o którym mowa w ust. 2. W przypadku aukcji dla odnawialnych źródeł energii planowanych do przeprowadzenia w 2019 roku termin ustawy na sprzedaż pierwszej energii do sieci w ramach kontraktu aukcyjnego, określony w niniejszym projekcie dla instalacji elektrowni wiatrowych na 33 miesiące, nie będzie mógł zostać w pełni wykorzystany, z uwagi na wcześniejszy upływ terminu na uzyskanie pozwolenia na użytkowanie (skutkującego utratą pozwolenia budowlanego). Przedmiotowa zmiana ma kluczowe znaczenie dla zapewnienia pewności obrotu gospodarczego, w tym uczestników aukcji w ramach dedykowanego dla tej technologii koszyka aukcyjnego. Jednocześnie zniesienie opisywanej kolizji przyczyni się do podniesienia poziomu zaufania uczestników

ryнку do organów Państwa i stanowiącego prawa. Zmiana sprzyjała będzie obniżeniu poziomu indywidualnego ryzyka inwestycyjnego przedsiębiorców w kontekście poszukiwania finansowania na realizację instalacji odnawialnego źródła energii, po wygranej aukcji. Tym samym, opisywana zmiana jest również niezbędna z punktu widzenia potrzeby zapewnienia możliwie wysokiego poziomu konkurencyjności wśród uczestników aukcji w 2019 roku. Brak projektowanej zmiany skutkować może niższym zainteresowaniem inwestorów udziałem w aukcji, a w konsekwencji zagrożeniem realizacji celu OZE na 2020 rok.

W art. 6 – 9 zawarto przepisy przejściowe i dostosowujące.

W art. 10 ustawy proponuje się określić poziomy obowiązek, o którym mowa w art. 59 ustawy zmienianej w art. 1, na rok 2020. Celem określenia poziomu na rok 2020 jest wykazanie krótkoterminowej perspektywy kształtowania się obowiązku umarzania świadectw pochodzenia. Dzięki zastosowaniu tego mechanizmu, podmioty zobowiązane mogą planować zakup świadectw pochodzenia już na lata następne po cenach konkurencyjnych, co spowoduje efektywne obniżenie kosztów obciążenia systemem wsparcia odbiorców końcowych.

W art. 11 zawarto przepis przejściowy dotyczący art. 70e ust. 1, który stosuje się do instalacji, dla których zostały złożone deklaracje, o których mowa w art. 70b ust. 1.

W art. 12 określono maksymalną ilość energii elektrycznej i jej wartość przeznaczoną do sprzedaży w aukcjach na 2019 r.

W art. 13 proponuje się określić warunki na jakich w 2019 roku zostaną przeprowadzone aukcje na zakup energii z instalacji odnawialnych źródeł energii. Proponowane przepisy definiują zasady przeprowadzenia aukcji przez Prezesa URE.

Uzasadnieniem proponowanych zapisów jest stymulacja rozwoju odnawialnych źródeł energii przy założeniu konkurencyjnych warunków cenowych. Należy wskazać, że w perspektywie rosnących cen energii elektrycznej oraz rozstrzygnięć aukcji w roku 2018, zakontraktowane poziomy cenowe na podstawie składanych ofert, pozostają na bardzo konkurencyjnym poziomie w stosunku do cen energii na rynku hurtowym. Tym samym, stymulacja rozwoju odnawialnych źródeł energii, przyczyni się co najmniej do spowolnienia

lub nawet obniżenia cen energii dla odbiorców końcowych. Dodatkowo, intensyfikacja rozwoju odnawialnych źródeł energii pozwoli na zwiększenie udziału produkcji energii elektrycznej z OZE, co stanowi ważny argument w perspektywie osiągnięcia celów 2020.

W art. 14 – 25 zawarto przepisy przejściowe i dostosowujące.

W art. 26 określono klauzulę zawieszającą obowiązywanie niektórych przepisów (art. 39 ust. 4, art. 39a ust. 4, art. 70a ust. 2 i 4, art. 70f ust. 1, art. 72a ust. 7, art. 74 ust. 1, art. 79 ust. 9-12, art. 92 ust. 6 i 6a oraz art. 93a ustawy zmienianej w art. 1) do dnia wydania pozytywnej decyzji Komisji Europejskiej o ich zgodności z rynkiem wewnętrznym, albo uznania przez Komisję, że zmiany przewidziane w niniejszej ustawie nie stanowią nowej pomocy publicznej.

Projektowany w art. 27 przepis przewiduje zabezpieczenie środków niezbędnych do sfinansowania działań dostosowawczych w obszarze Internetowej Platformy Aukcyjnej.

System IPA jest nowoczesnym narzędziem służącym nie tylko do przeprowadzania aukcji, ale także realizuje szereg funkcji umożliwiających kompleksową i intuicyjną obsługę wytwórców: od złożenia wniosku/deklaracji, przez złożenie oferty, zagwarantowanie bezpiecznego

i szybkiego rozstrzygnięcia aukcji, po funkcjonalności umożliwiające składanie corocznych sprawozdań i rozliczanie wytwórców z ilości wytwarzanej energii w systemie aukcyjnym. Po rozstrzygnięciu aukcji dane systemowe są eksportowane do systemów operatora rozliczeń energii odnawialnej i sprzedawców zobowiązanych a także umożliwiają szybkie przygotowanie raportów dla ministra właściwego ds. energii.

Dzięki zaprojektowanym środkom finansowym, możliwe będzie przeprowadzanie i rozstrzygnięcie aukcji, a także obsługa wytwórców aplikujących o wsparcie FIT i FIP.

W pierwszej kolejności niezbędne jest objęcie systemu wsparciem utrzymaniowym. Kwota 2 500 000 zł przewidywana jest do pełnego przeprowadzenia zamówienia w zakresie wynikającym z nowelizacji. Środki finansowe przewidziane na lata 2021-2028 umożliwią przeprowadzenie niezbędnych działań rozwojowych, w tym zabezpieczających utrzymanie i prawidłowe funkcjonowanie systemu IPA w przyszłości, gwarantując bezpieczeństwo

zgromadzonych danych oraz rozliczalność wytwórców, którzy będą funkcjonować w systemie aukcyjnym oraz FIT/FIP.

W art. 28 projektu wskazano, że ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art.1 pkt 1 lit. a, pkt 10 lit. b oraz pkt 29 lit. a i art. 3 pkt 11, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2020 r. oraz art. 1 pkt 3 lit. e w zakresie dodawanego art. 4 ust. 14, art. 3 pkt 5 oraz art. 21, które wchodzi w życie po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia.

Proponowany terminy wejścia w życie ustawy umożliwi przeprowadzenie przez Prezesa URE zaplanowanych w 2019 r. aukcji wg znowelizowanych przepisów.

Projekt z chwilą przekazania do uzgodnień międzyresortowych oraz konsultacji publicznych został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny, zgodnie z ustawą z dnia 7 lipca 2005 o działalności lobbingsowej w procesie stosowania prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) oraz § 52 uchwały Nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006, z późn.zm.).

Ocena przewidywanego wpływu regulacji na działalność mikro, małych i średnich przedsiębiorców

W zakresie wpływu regulacji na funkcjonowanie mikro, małych i średnich przedsiębiorstw wyjaśnienia wymaga, iż prezentowane rozwiązania legislacyjne wychodzą naprzeciw oczekiwaniom społecznym oraz oczekiwaniom lokalnych przedsiębiorców, które kierowane były do Ministerstwa Energii. Powyższy wniosek wynika z faktu wprowadzenia zróżnicowanych mechanizmów wsparcia, dedykowanych podmiotom o różnej skali działalności. Poziom skomplikowania przepisów prawnych, których adresatami są przedsiębiorcy, jak również nadmiar obowiązków administracyjno-formalnych oddziałuje na mikro, małe i średnie przedsiębiorstwa w znacznie większym stopniu, niż na przedsiębiorstwa duże. Jako rozwiązanie powyższego, przygotowano uproszczone mechanizmy dystrybucji pomocy publicznej, adresowane do podmiotów eksploatujących mikro i małe instalacje odnawialnych źródeł energii.

Zakres wprowadzanych w ramach niniejszej nowelizacji zmian, przewiduje następujące obciążenia administracyjne:

1. zmniejszenie obciążeń administracyjnych organów Państwowej Straży Pożarnej, w zakresie wyłączenia obowiązku zatwierdzania projektów budowlanych urządzeń fotowoltaicznych o mocy zainstalowanej elektrycznej nie większej niż 50 kW, dla możliwości skorzystania ze zwolnienia z obowiązku uzyskania pozwolenia na budowę,
2. zmniejszenie obciążeń administracyjnych w zakresie kontroli spełnienia warunków niezbędnych dla wydania przez Prezesa URE zaświadczenia o dopuszczeniu do aukcji nowych instalacji OZE, poprzez wykreślenie obowiązku przedłożenia prawomocnej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach,

Projekt nie podlega przedstawieniu właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Projekt nie zawiera przepisów technicznych, a tym samym nie wymaga notyfikowania Komisji Europejskiej, zgodnie z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r.

w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597).

W art. 28 projektu wskazano, że ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 1 pkt 1 lit. a, pkt 10 lit. b oraz pkt 29 lit. a i art. 3 pkt 11, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2020 r. oraz art. 1 pkt 3 lit. e w zakresie dodawanego art. 4 ust. 14, art. 3 pkt 5 oraz art. 21, które wchodzi w życie po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia, co odbiega od terminów wskazanych w § 1 ust. 1 uchwały Rady Ministrów Nr 20 z dnia 18 lutego 2014 r. w sprawie zaleceń ujednoczenia terminów wejścia w życie niektórych aktów normatywnych (M.P. poz. 205).

Powyższe odstępianie od ww. terminów nastąpiło zgodnie z § 1 ust. 2 przedmiotowej uchwały. Należy bowiem zauważyć, iż termin wejścia w życie projektowanych przepisów powinien nastąpić przed upływem terminu wynikającego z art. 192 ust. 1 ustawy o OZE. Ponadto, projektowany termin umożliwi przeprowadzenie przez Prezesa URE zaplanowanych w 2019 r. aukcji, wg uchwalonych przepisów.

Zgodność z prawem Unii Europejskiej

Projektowana regulacja jest zgodna z prawem Unii Europejskiej.

Nazwa projektu Projekt ustawy o zmianie ustawy o odnawialnych źródłach energii oraz niektórych innych ustaw. Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Energii Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Tadeusz Skobel, Podsekretarz Stanu Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Mariusz Radziszewski (e-mail: Mariusz.Radziszewski@me.gov.pl)	Data sporządzenia 2019-06-24 Źródło: Projekt rządowy Inicjatywa Ministra Energii Nr w wykazie prac Rady Ministrów UD477
---	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Nowelizacja umożliwi przeprowadzenie aukcji na zakup energii elektrycznej z OZE w 2019 roku poprzez wskazanie w przepisach przejściowych, maksymalnej ilości i wartości energii elektrycznej, która będzie przedmiotem sprzedaży.

Zmiany proponowane przez Ministerstwo Energii w treści nowelizacji ustawy o odnawialnych źródłach energii (ustawy OZE) wychodzą naprzeciw oczekiwaniom społecznym oraz oczekiwaniom przedsiębiorców, w szczególności Małych i Średnich (MŚP), które kierowane były do Ministerstwa Energii w związku ze wzrostem cen energii elektrycznej.

Zdiagnozowano następujące, zasadnicze problemy:

- 8) wątpliwości interpretacyjne prawne i redakcyjne w różnych obszarach ustawy OZE,
- 9) ograniczone możliwości prowadzenia obrotu gwarancjami pochodzenia na rynku międzynarodowym oraz nieszczerne procedury w zakresie umarzania gwarancji pochodzenia przedkładanych odbiorcom końcowym, brak podstawy prawnej do dokonania technicznych zmian usprawniających działanie systemu aukcyjnego w odniesieniu między innymi do procesów realizowanych po złożeniu ofert aukcyjnych, w tym możliwości modyfikowania ofert, oraz brak terminu obligującego Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki („URE”) do ogłoszenia wyników przeprowadzonych aukcji,
- 10) zbędna procedura dopuszczenia do aukcji instalacji wytwarzających energię przed dniem ogłoszenia aukcji, powodująca wątpliwości interpretacyjne w zakresie identyfikacji kręgu podmiotów dopuszczonych do udziału w aukcji,

- 11) zbyt krótki okres obowiązywania umów przyłączeniowych, wpływających na krąg podmiotów dopuszczonych do udziału w aukcji, a tym samym determinuje zaistnienie warunków konkurencyjności w poszczególnych koszykach aukcyjnych,
- 12) brak podstawy prawnej do wydania rozporządzeń określających maksymalną ilość i wartość energii elektrycznej oraz poziomu cen referencyjnych, stanowiących podstawę do przeprowadzenia aukcji w 2019 roku,
- 13) zbyt ograniczony poziom mocy zainstalowanej kwalifikującej instalacje wykorzystujące biogaz do systemu FIT/FiP,
- 14) zbyt krótki okres na przeprowadzenie postępowań administracyjnych w przedmiocie udzielenia koncesji podmiotom, które wygrały aukcje,
- 15) wątpliwości interpretacyjne w zakresie identyfikacji kręgu podmiotów dopuszczonych do udziału w aukcji, w przypadku instalacji, które rozpoczęły produkcję przed dniem przeprowadzenia aukcji,
- 16) zidentyfikowane bariery rozwoju energetyki prosumenckiej.

Zmiana proponowana w art. 2 projektu, dotyczy zmiany brzmienia art. 29 ust 2 pkt 16 ustawy – Prawo budowlane. Proponowana korekta została uzgodniona z Ministerstwem Spraw Wewnętrznych i Administracji i sprowadza się do określenia obowiązku uzgodnienia projektu budowlanego instalacji fotowoltaicznych (PV) o mocy zainstalowanej elektrycznej większej niż 6,5 kW pod kątem ochrony przeciwpożarowej.

Jednocześnie trzeba zaznaczyć, iż instalacje PV same w sobie nie przyczyniają się do zwiększenia ryzyka pożaru, a mogą jedynie stanowić przeszkodę w jego efektywnym gaszeniu. Z danych uzyskanych z Polskiego Stowarzyszenie Energetyki Słonecznej opracowanych przez TÜV Rheinland we współpracy z instytutem Systemów Energetyki Słonecznej im. Fraunhofera, wynika, iż instalacja PV była powodem pożaru jedynie w 0,016% ogółu instalacji PV w Niemczech (badania prowadzone w 2015 r. na grupie 1,3 milionów instalacji PV).

Z drugiej strony należy poddać analizie rozwiązania z innych krajów, w tym z Republiki Federalnej Niemiec jednego z największych rynków fotowoltaicznych i prosumenckich na świecie, gdzie kwestia zapewnienia bezpieczeństwa przeciwpożarowego (w tym bezpieczeństwa strażaków) oparta jest na zasadzie ograniczonego zaufania. W jednym z badań branżowych (Fraunhofer ISE 2017) przeprowadzonym na terenie tego ww. kraju stwierdzono, że systemy fotowoltaiczne nie stanowią szczególnego zagrożenia dla strażaków, o ile strażacy przestrzegają zasad bezpieczeństwa. Systemy PV mogą być obsługiwane w taki sam sposób jak inne urządzenia pod napięciem. Zgodnie z wynikami prac badawczych przeprowadzonych przez BRE National Solar Center (BRE 2017b), wyłączniki systemów PV w obwodzie DC są nadal postrzegane jako niesprawdzona technologia. Instalacja takich urządzeń może zapewnić strażakom fałszywe poczucie bezpieczeństwa, co może prowadzić do wypadków, urazów lub pogorszenia, ponieważ uszkodzony układ fotowoltaiczny może nadal być zasilany energią. Zalecenia dla niemieckich strażaków i służb ratowniczych w przypadku incydentu, który może spowodować ryzyko kontaktu z elektrycznymi instalacjami pod napięciem,

mają również zastosowanie do systemów PV. Niemiecka norma VDE 0132:2008 „Gaszenie pożarów w instalacjach elektrycznych lub w ich pobliżu”, określa odległości bezpieczeństwa dla służb ratowniczych, które powinny pomóc im uniknąć ryzyka porażenia prądem, gdy znajdują się blisko części pod napięciem podczas gaszenia pożaru, w tym potencjalnie uszkodzonego systemu fotowoltaicznego. W przypadku instalacji fotowoltaicznej o maksymalnym napięciu do 1,5 kV, VDE 0132:2008 zaleca minimalną bezpieczną odległość 1 m, jeśli gasi się pożar za pomocą rozpylonego strumienia wody i 5 m przy użyciu ciągłego strumienia wody. Podobne rozwiązania stosowane są m.in. w Austrii.

Ostatecznie projektodawca stoi na stanowisku, iż wprowadzenie jakichkolwiek nowych rozwiązań w kwestii ochrony przeciwpożarowej dla mikroinstalacji PV należałoby odsunąć w czasie do czasu przeprowadzenia pogłębionej analizy jak ww. problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE.

W art. 5 zaproponowano przepisy będące odpowiedzią na odnotowany problem dotyczący kolizji obowiązujących przepisów wynikających z ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych – ograniczony czas na uzyskanie pozwolenia na użytkowanie do 16 lipca 2021 r. – z przepisami wynikającymi z ustawy o OZE – określającymi termin ustawowy na wprowadzenie pierwszej energii do sieci (wynikający z art. 79 ust. 3 pkt 8 lit. a tiret drugie ustawy o OZE).

W projekcie zaproponowano przepisy umożliwiające przeprowadzenia aukcji w 2019 r. dla instalacji odnawialnego źródła energii, będących odpowiedzią na konieczność zwiększenia udziału OZE w miksie energetycznym Polski. Jak wynika z opublikowanego przez Najwyższą Izbę Kontroli (dalej: „NIK”) raportu pn. *Rozwój sektora odnawialnych źródeł energii* (dalej: „raport NIK”), w wyniku ryzyka niezrealizowania do 2020 r. obowiązkowego minimalnego udziału energii z OZE w całkowitym zużyciu energii brutto na poziomie 15 proc, Polska stanęłaby przed koniecznością dokonania statystycznego transferu energii z OZE z państw członkowskich Unii Europejskiej dysponujących nadwyżką tej energii. Jak wskazuje NIK, koszty tego transferu mogą wynieść nawet 8 miliardów zł.

Realizacja aukcji w bieżącym roku kalendarzowym w wymiarze sumarycznym zakładającym przyrost nowych mocy wytwórczych w wymiarze 3.414 MW różnych rodzajów OZE (z przeważającym udziałem lądowej energetyki wiatrowej oraz instalacji PV), pozwoli uzyskać roczną produkcję energii elektrycznej w wymiarze 9,176 TWh. Istniejące moce wytwórcze z OZE, prognozowana produkcja z instalacji które wygrały przeprowadzone dotychczas aukcje oraz planowane wolumeny dla aukcji jakie zostaną przeprowadzone w bieżącym roku, dadzą wynik o łącznej mocy instalacji na poziomie 13.657 MW z odnawialnych źródeł energii. Źródła te pozwolą na zabezpieczenie jeszcze w 2019 roku, docelowej sumarycznej produkcji rocznej na

poziomie 35,339 TWh. Co w przewidywanym wymiarze rocznej konsumpcji energii elektrycznej w 2020 roku na poziomie 183,730 TWh, daje udział OZE na poziomie 19,23%, wobec wymaganego poziomu 19,1%.

Przedmiotowy projekt ustawy wpisuje się we wnioski przedstawione w raporcie NIK, zgodnie z którymi stosowane rozwiązania prawne i organizacyjne powinny przyczyniać się do zwiększania bezpieczeństwa i przewidywalności inwestycji wśród inwestorów OZE. Projekt znajduje pozytywne przełożenie na rozwój odnawialnych źródeł energii w Polsce usprawniając oraz programując istniejące instrumenty oraz systemy wsparcia. Przyczynia się do tworzenia stabilnego otoczenia prawnego, stanowiąc podstawę w oparciu o którą potencjalni inwestorzy z odpowiednim wyprzedzeniem i dysponując kompletną wiedzą mogą warunkować uczestnictwo w aukcyjnym systemie wsparcia. Projekt przewiduje również rozwiązania mające na celu zwiększenie elastyczności systemu, oraz co istotne, alokację wolumenów obejmującą poszczególne technologie realizowaną w oparciu o występujące na rynku trendy, korelując z faktycznym potencjałem i zapotrzebowaniem jego uczestników. Projekt przyczyniając się do dalszej harmonizacji otoczenia prawnego i rynku OZE stanowi silny bodziec do jego rozwoju, tym samym pozwalając na zniwelowanie potencjalnych negatywnych skutków niezrealizowania celu OZE.

Przyrost energii w OZE po aukcji w 2019 r.

Rodzaje OZE (MWh)	Istniejące (Świadectwa Pochodzenia)	w tym, istniejące migracja (2018)	Planowana produkcja po rozstrzygnięciu aukcji w 2018 r.	Nowe (2019)	Razem (2+3)	Razem (2+3+4)
1	2		3	4	5	6
Elektrownie wodne	2 217 457	-	43 978	48 960	2 261 435	2 310 395
Elektrownie wiatrowe lądowe	12 402 995	-	3 448 575	7 528 000	15 851 570	23 379 570
PV	78 286	-	503 774	833 000	582 060	1 415 060
Biomasa	5 730 090	-	-	994 000	5 730 090	6 724 090
Biogaz (rolniczy i pozostały)	973 926	262 431	223 977	312 600	1 197 903	1 510 503
Elektrownie wiatrowe morskie	-	-	-	-	-	-
Suma	21 402 753	262 431	4 220 304	9 716 560	25 623 056	35 339 616

Przyrost mocy w OZE po aukcji w 2019 r.

Rodzaje OZE (MW)	Istniejące (Świadectwa Pochodzenia) - 2017	w tym, istniejące migracja (2018)	Planowane moce po rozstrzygnięciu aukcji w 2018 r.	Nowe (2019)	Razem (2+3)	Razem (2+3+4)
1	2		3	4	5	6
Elektrownie wodne	988		12	14	1 001	1 014
Elektrownie wiatrowe lądowe powyżej 1 MW	5 849		1 144	2 500	6 999	9 493
Elektrownie wiatrowe lądowe do 1 MW			6	10		16
PV	104		514	750	618	1 368
Biomasa	1 362		-	110	1 362	1 472
Biogaz (rolniczy i pozostały)	235	35,124	29	30	264	294
Elektrownie wiatrowe morskie	-			-	-	
Suma	8 538		1 705	3 414	10 243	13 657

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Mając na uwadze zdefiniowane w punkcie 1 problemy, przewidziano osiągnięcie następujących rezultatów:

- 1) dookreślenie wybranych zagadnień ustawy OZE oraz mechanizmów rozliczenia ujemnego oraz dodatniego salda z operatorem rozliczeń. Przewidywanym efektem będzie wyeliminowanie

niepewności po stronie przedsiębiorców uczestniczących zarówno w systemie aukcyjnym jak i systemie świadectw pochodzenia,

- 2) wzmocnienie wiarygodności polskich gwarancji pochodzenia i ich uznawanie na zasadzie wzajemności z innymi państwami członkowskimi Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej, państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub państwie członkowskim Wspólnoty Energetycznej,
- 3) zwiększenie maksymalnej mocy instalacji wykorzystujących biogaz, które będą mogły skorzystać ze wsparcia w ramach FIP, w celu zapewnienie przewidywanych warunków do rozwoju stabilnych źródeł energii, które jednocześnie przynoszą dla krajowej gospodarki dodatkowe korzyści oprócz produkcji energii elektrycznej,
- 4) minimalizację ryzyka związanego z nierozpoczęciem sprzedaży w systemie aukcyjnym z powodu kumulacji postępowań koncesyjnych prowadzonych przez organ, jak również zapewnienie realizacji jak największej liczby projektów, które pozwolą osiągnąć cele OZE wyznaczone na rok 2020,
- 5) precyzyjne określenie daty pierwszego wprowadzenia energii elektrycznej do sieci w ramach systemu wsparcia, a co za tym idzie, precyzyjne określenie poziomu opłaty OZE w danym roku kalendarzowym,
- 6) doprecyzowanie zasad w ramach procedury dopuszczenia do aukcji instalacji wytwarzających energię przed dniem ogłoszenia aukcji, z uwagi na powstałe wątpliwości interpretacyjne w zakresie identyfikacji kręgu podmiotów dopuszczonych do udziału w aukcji,
- 7) przedłużenie terminu obowiązywania terminów umów przyłączeniowych dla istniejących projektów OZE.
- 8) usunięcie kolizji terminów wynikających z obowiązku uzyskania pozwolenia na użytkowanie w przypadku elektrowni wiatrowych z obowiązującym terminem 30 miesięcy na dokonanie sprzedaży energii elektrycznej w ramach systemu aukcyjnego,
- 9) umożliwienie przeprowadzenia aukcji w 2019 roku, poprzez określenie w przepisach przejściowych maksymalnej ilości i wartości energii elektrycznej,
- 10) uwzględnienie propozycji Ministerstwa Przedsiębiorczości i Technologii w zakresie pakietu zmian, mających na celu usprawnienie rozwoju energetyki prosumenckiej.

Proponowane rozwiązania sprzyjać będą głównie sektorowi MŚP, który z uwagi na lokalny charakter oddziaływania, prawdopodobnie lepiej będzie się mógł zaadaptować do nowego systemu aukcyjnego.

Celem proponowanych rozwiązań jest m.in. zwiększenie bezpieczeństwa energetycznego, czego skutkiem powinno być w perspektywie długofalowej zapewnienie stałego dostępu do energii dla odbiorców końcowych, przy jednoczesnym utrzymaniu się cen energii na możliwie niskim poziomie.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Kwestie dotyczące kształtowania polityki w obszarze OZE, w tym właściwego miksu OZE, a także zapewnienia bezpieczeństwa energetycznego leżą we właściwości poszczególnych państw członkowskich OECD i UE. Duża różnorodność rozwiązań w przedmiotowych obszarach powoduje, iż ich szczegółowe wskazywanie w niniejszym dokumencie nie jest rekomendowane.

Niemniej jednak, analizując występujące w tym obszarze rozwiązania, należy podkreślić, iż zarówno kwestie bezpieczeństwa energetycznego, jak również miksu OZE uzależnione są od indywidualnych czynników takich

jak: położenie, dostępne surowce energetyczne (odnawialne i nieodnawialne), uwarunkowania polityczne, aspekty społeczne i środowiskowe, itp.

Zmiany przewidziane w projekcie, stanowią konsekwencję wcześniejszych zmian ustawy OZE oraz dodatkowych postulatów, które ze względu na pilny tryb procedowania poprzedniej nowelizacji, nie zostały uwzględnione.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Wytwórcy energii z OZE, podmioty zajmujące się dystrybucją i sprzedażą energii elektrycznej, przemysł wytwarzający urządzenia na potrzeby energetyki prosumenckiej, spółdzielni energetycznych sprzedawców i instalatorów mikroinstalacji, sektor bankowy biorący udział w finansowaniu inwestycji w energetykę prosumencką, sektor ubezpieczeń, sektor transportu i logistyki biomasy, importerzy biomasy, producenci biomasy, sektor rolno-spożywczy, sektor energetyki zawodowej, inwestorzy startujący w	Z uwagi na liczbę wytwórców przewiduje się, że projekt, docelowo będzie oddziaływać na kilkaset tysięcy podmiotów.	Szacunki projektodawcy	<ol style="list-style-type: none"> 1) Istotne, w szczególności dla wytwórców energii z OZE, oraz całej branży działającej na rzecz rozwoju instalacji OZE – producenci urządzeń, projektanci i instalatorzy, podmioty finansujące przedmiotowe inwestycje. 2) Regulacja będzie miała istotny wpływ na sektor związany z produkcją, transportem biomasy. 3) Przewiduje się zwiększenie wykorzystania zasobów biomasy, co przyczyni się do rozwoju sektora na poziomie lokalnym, kosztem importerów tego paliwa oraz przedsiębiorstw transportowo – logistycznych zajmujących się jego dostarczaniem. 4) Przewiduje się osiągnięcie pozytywnego wpływu na sektor finansów, poprzez stworzenie stabilnych ram prawnych dla systemu wsparcia inwestycji w zakresie odnawialnych źródeł energii. 5) Rozwój instytucji prawnych

<p>aukcjach dla OZE, Zarządca Rozliczeń S.A. Urząd Regulacji Energetyki. Jednostki samorządu terytorialnego. Regionalna dyrekcja ochrony środowiska</p>			<p>ukierunkowanych na wzrost mocy zainstalowanych w obszarze energetyki obywatelskiej.</p> <p>6) Mając na uwadze fakt, że spółdzielnia energetyczna nie będzie uiszczać opłat na rzecz sprzedawcy zobowiązanego z tytułu rozliczenia energii elektrycznej wprowadzonej do sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej wobec ilości energii elektrycznej pobranej z tej sieci w celu jej zużycia na potrzeby własne w stosunku ilościowym 1 do 0,6 może wystąpić ryzyko braku dostatecznej rekompensaty dla sprzedawcy zobowiązanego uwzględnienia części jego kosztów wynikających z przyjętej przez ustawodawcę nadwyżki energii elektrycznej wprowadzonej do sieci i rozliczonej z energią elektryczną pobraną z tej sieci. Konieczność uiszczenia przez sprzedawcę wobec operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego niektórych opłat za usługę dystrybucji, których wysokość zależy od ilości pobranej energii elektrycznej przez wszystkich wytwórców i odbiorców spółdzielni energetycznej może spowodować także u</p>
---	--	--	--

			<p>sprzedawców dodatkowo koszty niepokryte z upustu rozliczeniowego 1 do 0,6.</p> <p>7) Zgodnie z propozycją zawartą w ustawie, operator systemu dystrybucyjnego przekazuje sprzedawcy zobowiązanemu dane pomiarowe obejmujące godzinowe ilości energii elektrycznej wprowadzonej i pobranej z jego sieci dystrybucyjnej przez wszystkich wytwórców i odbiorców energii elektrycznej spółdzielni energetycznej po wcześniejszym sumarycznym bilansowaniu ilości energii elektrycznej wprowadzonej i pobranej z sieci dystrybucyjnej z wszystkich faz dla trójfazowych instalacji. Uwzględniając powyższy koszt wymiany opomiarowania, będzie koniecznym zaistniały obowiązek uwzględnić w stawkach opłat dystrybucyjnych odbiorców energii elektrycznej.</p>
--	--	--	--

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt ustawy nie był przedmiotem pre-konsultacji. Projekt był przedmiotem konsultacji publicznych. Stosownie do treści art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) projekt został opublikowany wraz z uzasadnieniem i oceną skutków regulacji udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces legislacyjny dnia 28 lutego 2019 r..

Konsultacje trwały 7 dni kalendarzowych i były dostępne dla wszystkich zainteresowanych podmiotów. Jednocześnie zaproszono wszystkie zainteresowane strony na konferencję uzgodnieniową, której termin

pozostałe jednostki (oddzielnie)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Źródła finansowania	Budżet państwa												
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	<p>Opłata OZE finansowana jest przez odbiorców końcowych energii elektrycznej, a pobierana przez operatorów systemów dystrybucyjnych.</p> <p>Projektowana regulacja niesie za sobą konieczność przeprojektowania systemu Internetowej Platformy Aukcyjnej (IPA) pod kątem funkcjonujących danych, co wiąże się z koniecznością zapewnienia środków do dyspozycji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki.</p> <p>Jednocześnie należy wyjaśnić, iż przewidywane nakłady na rozwój nowych mocy wytwórczych OZE, nie obciążają Skarbu Państwa, ponieważ środki na pokrycie tych wydatków pochodzą z funduszy zgromadzonych na rachunkach Zarządcy Rozliczeń, które zasilane są z opłaty OZE, stanowiącej pozycję na rachunkach za zużycie energii elektrycznej przez odbiorców końcowych.</p>												
7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe, osoby starsze i niepełnosprawne													
Skutki													
Czas w latach od wejścia w życie zmian	0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)						
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa	-	-	-	-	-	-	-	-				
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	-	-	-	-	-	-	-	-				
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	-	-	-	-	-	-	-	-				
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Duże przedsiębiorstwa, w szczególności działające w sektorze wytwarzania energii ze źródeł odnawialnych, będą musiały się dostosować do nowych zasad systemu aukcyjnego, który promować będzie przede wszystkim inwestycje w mniejsze instalacje											

		odnawialnych źródeł energii, wykorzystujących lokalnie dostępne surowce energetyczne.						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Proponowane rozwiązania sprzyjać będą głównie sektorowi MSP, który z uwagi na lokalny charakter oddziaływania, prawdopodobnie lepiej będzie się mógł zaadaptować do nowego systemu aukcyjnego.						
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Celem proponowanych rozwiązań jest m.in. zwiększenie bezpieczeństwa energetycznego, czego skutkiem powinno być w perspektywie długofalowej zapewnienie stałego dostępu do energii dla odbiorców końcowych, przy jednoczesnym utrzymaniu się cen energii na możliwie niskim poziomie.						
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	<p>Zmiany ustawy nie spowodują wzrostu cen energii dla odbiorcy końcowego.</p> <p>Wejście w życie projektowanej regulacji nie będzie bezpośrednio powodować konieczności poniesienia wydatków z budżetu jednostek samorządu terytorialnego. W związku z koniecznością zapewnienia środków na funkcjonowanie Internetowej Platformy Aukcyjnej, niezbędne będzie zapewnienie środków z budżetu państwa dla Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki, w wysokości określonej w części 6 OSR Wpływ na sektor finansów publicznych.</p> <p>Przedkładana regulacja nie nakłada na jednostki samorządu terytorialnego dodatkowych zobowiązań finansowych, jednakże dodatkowe możliwości rozwoju gospodarczego i aktywizacji lokalnych społeczności może przyczynić się do wzrostu gospodarczego i zwiększenia dochodów do budżetu państwa z tytułu nowych inwestycji;</p> <p>Projektowana regulacja zakłada rozwój inwestycji OZE realizowanych przez małych i średnich przedsiębiorców. Przyjmując za kryterium identyfikacyjne, skalę realizowanej inwestycji, założyć można, iż planowane do przeprowadzenia w 2019 roku aukcje OZE w koszykach do 1 MW przeznaczone będą dla inwestycji realizowanych przez te podmioty. Mając na uwadze powyższe, zgodnie z przyjętymi założeniami, planowane jest przeznaczenie następujących ilości i wartości:</p>							
	<table border="1"> <tr> <td>Sumaryczna ilość energii w MWh</td> <td>15 104 40</td> </tr> <tr> <td>Sumaryczna wartość energii w PLN</td> <td>6 487 230 00</td> </tr> <tr> <td>Sumaryczna wartość pomocy publicznej w PLN</td> <td>3 194 470 80</td> </tr> </table>	Sumaryczna ilość energii w MWh	15 104 40	Sumaryczna wartość energii w PLN	6 487 230 00	Sumaryczna wartość pomocy publicznej w PLN	3 194 470 80	<p>Zestawienie i analiza porównawcza nakładów inwestycyjnych w rozwój generacji z OZE na podstawie historycznej i planowanej sprzedaży energii elektrycznej w</p>
Sumaryczna ilość energii w MWh	15 104 40							
Sumaryczna wartość energii w PLN	6 487 230 00							
Sumaryczna wartość pomocy publicznej w PLN	3 194 470 80							

		2019	2018	Różnica 2019/2018	aukcjach, przed i po wpro- wadze- niu projek- towej regulacji.
1.	Maksymalna ilość energii do sprzedaży (MWh)	145 748 400	131 136 000	14 612 400	
2.	Maksymalna wartość sprzedaży (PLN)	45 605 550 000	53 529 135 000	-7 923 585 000	
3.	Maksymalna wartość pomocy publicznej (PLN)	13 832 398 800	31 275 355 800	-17 442 957 000	Pow- yższ

Te dane wskazują na jednoznaczne zwiększenie efektywności wykorzystania budżetu aukcyjnego w 2019 roku względem roku poprzedniego. Na uwagę zasługuje fakt, że w roku 2019, w stosunku do roku poprzedniego planuje się dokonanie zakupu wyraźnie wyższej ilości energii przy jednoczesnym znacznym zmniejszeniu przeznaczanej na ten cel wartości pomocy publicznej. Jednocześnie należy wyjaśnić, iż przewidywanej w powyższej tabeli nakłady na rozwój nowych mocy wytwórczych OZE, nie obciążają Skarbu Państwa, ponieważ zgodnie z założeniami zawartymi w przepisach statuujących funkcjonowanie systemu aukcyjnego, środki na pokrycie tych wydatków pochodzą z funduszy zgromadzonych na rachunkach Zarządcy Rozliczeń, które zasilane są z opłaty OZE stanowiącej pozycję na rachunkach za konsumpcję energii elektrycznej przez odbiorców końcowych. Konieczne jest w tym miejscu wskazanie, iż w bieżącym roku kalendarzowym, podobnie jak w roku 2018, poziom tej opłaty ustalany przez Prezesa URE utrzymuje się na poziomie 0 zł. Istniejący stan wynika z konieczności konsumpcji środków zgromadzonych w latach ubiegłych.

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

nie dotyczy

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☒ nie ☐ nie dotyczy
☒ zmniejszenie liczby dokumentów ☒ zmniejszenie liczby procedur ☒ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☒ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy

Komentarz:

Zakres wprowadzanych w ramach niniejszej nowelizacji zmian, przewiduje następujące obciążenia administracyjne:

3. zmniejszenie obciążeń administracyjnych organów Państwowej Straży Pożarnej, w zakresie wyłączenia obowiązku zatwierdzania projektów budowlanych urządzeń fotowoltaicznych o mocy zainstalowanej elektrycznej mniejszej niż 6,5 kW i większej niż 50 kW, dla możliwości skorzystania ze zwolnienia z obowiązku uzyskania pozwolenia na budowę,
4. zmniejszenie obciążeń administracyjnych w zakresie kontroli spełnienia warunków niezbędnych dla wydania przez Prezesa URE zaświadczenia o dopuszczeniu do aukcji nowych instalacji OZE, poprzez wykreślenie obowiązku przedłożenia prawomocnej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji przedsięwzięcia, jak również przedłożenia dokumentów lokalizacyjnych planowanej instalacji,

9. Wpływ na rynek pracy

Wpływ regulacji na rynek pracy będzie istotny. Przed wszystkim, proponowane zmiany będą miały istotny wpływ na zwiększenie inwestycji w instalacje odnawialnych źródeł energii w odniesieniu do scenariusza bazowego, tj. w odniesieniu do sytuacji, która występowałaby w przypadku braku interwencji legislacyjnej. Przeprowadzenie kolejnych aukcji OZE pozwoli na podjęcie realizacji nowych przedsięwzięć inwestycyjnych. Powyższe przełoży się na ożywienie gospodarcze w obszarze firm realizujących prace i usługi związane w pierwszej kolejności z etapem budowlanym inwestycji, a następnie z eksploatacją w perspektywie całego okresu eksploatacji danej technologii. Nowe kontrakty na wykonawstwo usług: projektowych, budowlanych, dostarczania paliwa, serwisu, przełożą się na potrzebę zwiększenia zatrudnienia przez podmioty realizujące działalność gospodarczą w przytoczonym powyżej zakresie.

10. Wpływ na pozostałe obszary

☒ środowisko naturalne ☒ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
<p>Omówienie wpływu</p>	<p>Przyjęcie przepisów projektu umożliwi usunięcie wątpliwości interpretacyjnych prawnych i redakcyjnych w różnych obszarach ustawy OZE. Zamierzeniem przedmiotowego projektu jest, między innymi:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) doprecyzowanie: <ol style="list-style-type: none"> a) wybranych zagadnień ustawy OZE, b) elementów rozliczenia ujemnego oraz dodatniego salda z operatorem rozliczeń 2) wprowadzenie przepisów wzmacniających mechanizm gwarancji pochodzenia, 3) dokonanie zmian usprawniających działanie systemu aukcyjnego w odniesieniu między innymi do możliwości modyfikowania ofert, czy określeniu terminu obligującego Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki („URE”) do ogłoszenia wyników przeprowadzonych aukcji, 4) doprecyzowanie warunków dopuszczenia do aukcji instalacji wytwarzających energię przed dniem ogłoszenia aukcji. <p>W opinii projektodawcy główny nacisk przy tworzeniu polityki w odniesieniu do odnawialnych źródeł energii powinien być położony na bardziej efektywne (pełne) wykorzystanie lokalnie dostępnych zasobów energetycznych. Powyższe pozwoli zmaksymalizować wykorzystanie nie tylko biomasy leśnej oraz pochodzącej z upraw energetycznych ale przede wszystkim odpadów i pozostałości powstających w procesie produkcyjnym (przemysł drzewny, papierniczy, meblowy, rolno-spożywczy, itp.). Dodatkową korzyścią prezentowanego podejścia będzie również ograniczenie transportu biomasy na duże odległości, co przyczyni się do dodatkowego zminimalizowania wpływu wytwarzania energii na środowisko.</p> <p>Lokalne, efektywne wykorzystanie surowców energetycznych związane jest zarówno z aspektem środowiskowym jak i społecznym. Koncentracja projektodawcy na stworzeniu regulacji sprzyjających zwiększaniu efektywności zagospodarowywania lokalnych surowców i paliw przyczyni się do zwiększenia inwestycji na terenach posiadających odpowiednie zasoby (obszary wiejskie), a tym samym zwiększona zostanie liczba miejsc pracy na tych obszarach.</p> <p><u>Sytuacja i rozwój regionalny</u></p> <p>Fakt, że małe elektrownie wodne mogą być lokalizowane na małych ciekach wodnych</p>	

sprawia, że doskonale wpisują się w założenia dotyczące rozwoju energetyki rozproszonej, wykorzystującej potencjał terytorialny i lokalnie dostępne, krajowe zasoby źródeł odnawialnych. Małe elektrownie wodne często lokalizowane są na terenach wiejskich, dzięki czemu stymulują rozwój tych obszarów.

Gospodarka wodna i środowisko naturalne

Współczesne obiekty mikro i małej energetyki wodnej w zdecydowanej większości wypadków sytuowane są w miejscach dawnych piętrzeń młyńskich. Obecnie małych elektrowni wodnych (o mocy do 1 MW) jest niespełna 700.

Funkcjonowanie elektrowni wodnych przyczynia się również do przeciwdziałania skutkom powodzi. Ich wpływ ma w tym przypadku dwojaki wymiar. Po pierwsze polega na gromadzeniu nadmiaru wody w wielkich zbiornikach i wstrzymywaniu oraz „spłaszczaniu” fali powodzi. Drugi sposób jest efektem skumulowanego oddziaływania wielu małych obiektów hydroenergetycznych poprzez zamierzoną gospodarkę wodną w kaskadzie instalacji na cieku wodnym. Polega ono na takim operowaniu jazami, które powoduje jak najdłuższe zatrzymanie wody w górnych odcinkach rzek i maksymalne spowolnienie jej spływu.

Biogazownie

Rozwój biogazowni prowadzi do zmniejszenia ilości odpadów pochodzenia organicznego z oczyszczalni ścieków, ze składowisk odpadów oraz produktów ubocznych produkcji rolnej poprzez racjonalne ich zagospodarowanie. Biogazownie przyczyniają się ponadto do poprawy środowiska naturalnego. Zaletą stosowania rozwiązań biogazowych jest fakt, iż odpady, które zostały przetworzone w biogazowniach stanowią doskonały nawóz albo środki polepszające glebę.

Małe elektrownie wodne

Elektrownie wodne pełnią szereg korzystnych funkcji w środowisku przyrodniczym i gospodarce. Wśród nich wymienia się najczęściej zwiększanie retencji wody, działanie przeciwpowodziowe, konserwację koryt rzek, odbudowę i utrzymywanie infrastruktury hydrotechnicznej, poprawę parametrów sieci energetycznej, magazynowanie energii, tworzenie miejsc pracy i wypoczynku, a także dbanie o zabytkowe obiekty hydrotechniczne.

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

W art. 28 projektu wskazano, że ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem

art. 1 pkt 1 lit. a, pkt 10 lit. b oraz pkt 29 lit. a i art. 3 pkt 11, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2020 r. oraz art. 1 pkt 3 lit. e w zakresie dodawanego art. 4 ust. 14, art. 3 pkt 5 oraz art. 21, które wchodzi w życie po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

Ewaluacja efektów projektu zostanie przeprowadzona do końca 2021 roku, a jej wyniki będą znane w pierwszej połowie 2022 roku.

Ewaluacja będzie przebiegała w drodze weryfikacji liczby i mocy zainstalowanej instalacji, których wytwórcy:

- 1) wygrały aukcję przeprowadzoną w 2019 r.
- 2) złożyły w latach 2019-2020 deklarację o zamiarze sprzedaży niewykorzystanej energii elektrycznej.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)